கண்ட ஆனந்தம்! 1
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

கண்ட ஆனந்தம்!

1

வெளியீடு :
அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
அந்தியூர் தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 227655
மின் அஞ்சல் : anbinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு தை 2015

பிரதிகள் : 300

அட்டைப் படம் : ஏழுமலை

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1. அன்னையும் பிதாவும் தெய்வம் ௩

௨. அந்தரங்க(ன்) ரகஸ்யம் ௯

௩. நம்பிக்கை ௨௨

௪. ஒரு கேள்வி ௩௨

௫. ௧௮வது பாடலுக்கு விளக்கம் ௩6

6. பக்தீ 50

7. ஞானம் 67

௮. கண்ணனுடன் உரையாடல் ௮௯

௯. ஓர் முக்கிய உணர்வு 106

உ

ஸாந்தி!
ஸாந்தி!!
ஸாந்தி!!!

ஸத்தியம் பேசு.

ஸத்திய வாக்கை தர்மம் செய்.

ஸாந்தி! ஸாந்தி! ஸாந்தி!

ஓம்

ஸாந்தி! ஸாந்தி! ஸாந்தி!

நாவை அடக்கு. கருணையோடு இரு.

அடங்கு, அடக்காதே.

எல்லாம் நலம் எண்ணின நலம் வருவாய்.

யாம் இருக்க பயமேன்?

உ

உ

ஸாந்தி!
ஸாந்தி!!
ஸாந்தி!!!

ஸ்ரீ ஸத்குரு திருவடி துணை!

தெய்வம் மறையாறும்!

(நோயில்) ,, தோன்றாத் துணைவன்!

நம்பினோர் கெடுவதில்லை!

யத்பாவம் தத் பவதி!

ஸ்ரீராம் ஜெயராம் ஜெய ஜெய ராம்!

அகம் பிரம்மம் ஜெகம் பிரம்மம் அகமே ஓம்!
எல்லாம் ஜகம், பரமும், ஜீவர்களும், ஓம்!
சிறிதும் இல்லை!

— தஞ்சை பாபா.

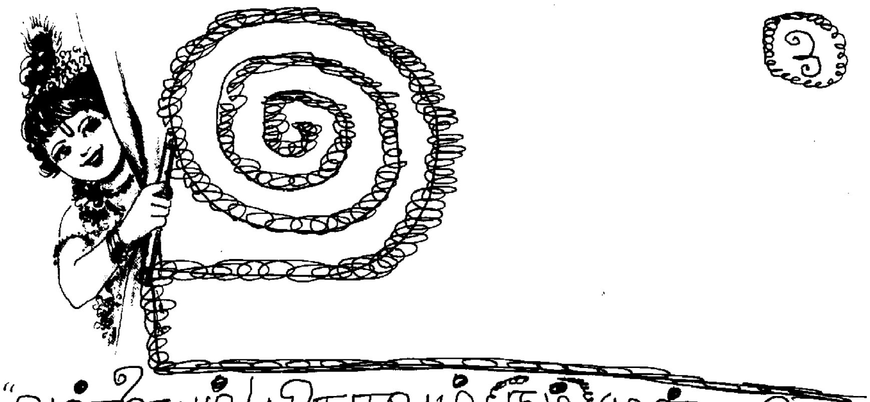

“அன்னையும் / பிதாவும் (நம்) முன்னறி(யும்)
தெய்வம்”, என ஆன்றோரின் வாக்கு.
“தாய் சொல் துறந்தால் வாசகம் இல்லை.”
என்றும் “தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை.”
நம் ஆன்றோர் வாக்கு அமைந்திருக்கிறது
” இம்மூன்றையும் அறிவூன்றி விசாரித்தால்,
உலகியல் தர்மம் எப்படி அமைந்திருக்கிறது
என விளங்கும்.

நம் கர்மா தூலத்தை முதலில் நம்
பிதா கொடுக்க, பின் நம் அன்னை அதை உரு
கும்
வாக்க, மாபெரும் உபகாரம் செய்தவர்களை
நம் கண்களால் காணும் நிலையிலும், நம்மோடு
நேருக்கு நேர் பேசும் நிலையிலும், அப்போ
தைக்கப்போது நம் தேவைகள் பூர்த்தி
செய்யும் நிலையிலும், நம்மோடு நடமாடும்
நிலையிலும், நாம் அழைத்தவுடன் உடனே

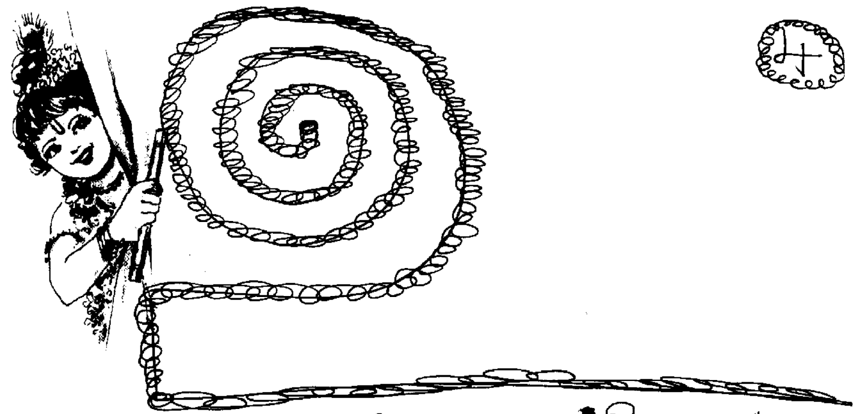

4

வருபவர்களாகவும், நம் அன்னையும்!
தந்தையும் வைதீக தெய்வமாக!

குடும்
அமைந்திருக்கிறார்கள் என்பது பேருண்மையாக
வைதீக தர்மமாக நம் அன்னையையும், நம்
தந்தையையும், போற்றி, பணிந்து, பாதுகாத்து
சேவை செய்து வந்தால் போதும். நம் வைதீகம்
நம் தெய்வீகத்தோடு இணைந்து விடும். இது சத்தியம்.
இங்கு அவ் இருவரும் நம் சாமான்ய குரு எனஆகிறார்கள்.
காரணம்:- ஸ்ரீ அன்னை! இவர் தான் உன் தந்தையென
தந்தையை சுட்டிக் காட்டும் நிலையிலும், ஸ்ரீ தந்தை! இவர் தான்
உன் குரு என குருவை சுட்டிக் காட்டும் நிலையிலும்,
இருவரும் குருஸ்தானம் பெறுகிறார்கள் என அறிக!

5

A) தாய் சொல் துறந்தால் வாசகம் இல்லை.
10 மாதங்கள் தானே சுமந்து, கருவுக்குள்ளேயே வளர்த்து, பெற்றெடுத்து தன் உதிரத்தையே அமுதாக கொடுத்து, கண்ணின் கருக்கும் இமை போல காத்து வளர்க்கும் அந்த தாய்க்கு ஈடு இணை இங்கு எதுவும், எவரும் இல்லை என்றே சொல்லலாம். அவள் வாக்குக்கு மதிப்பு & மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். அதை மீறினால் இங்கு நமக்கு இருப்பு இல்லை என்பதே சத்தியம்.

B) தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை.
தந்தை வாக்கே வேத வாக்காகும். நம் தந்தை அறிவே வடிவானவர். தாய் அன்பின் வடிவானவர். தந்தை சொல் சற்று கடினமாகவே இருக்கும்.

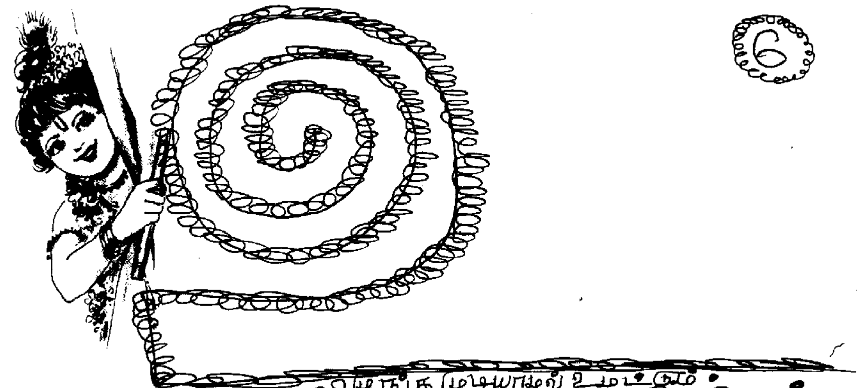

விழுங்க முடியாமல் உமட்டும்
உண்மைகள் எப்பவும் கசப்பாகவே இருக்கும்.
ஜீரணித்துக் கொண்டால் நாம் சுகம் பெறுவாம்.

ஆரம்பம் சற்று கடினமே. சகித்துக் கொண்டால்
ஆனந்தமே.
நீச்சல் பழகும் போது எவ்வளவு கடினமோ?

பழகி விட்டால் எத்தகைய ஆனந்தமோ?
அத்தகையதாகும்.
தந்தையின் வாக்கு. சகிப்புத்தன்மையே மிகவும் முக்கியம்.

ஸ்ரீமாதா பிதா தெய்வம் என்பது ஏது என்றால்?
லௌகீக தாய் தந்தையர் சர்வசாதாரணமே.
தெய்வீக தாய் தந்தையர் வெகு வெகு ஆனந்தமே.

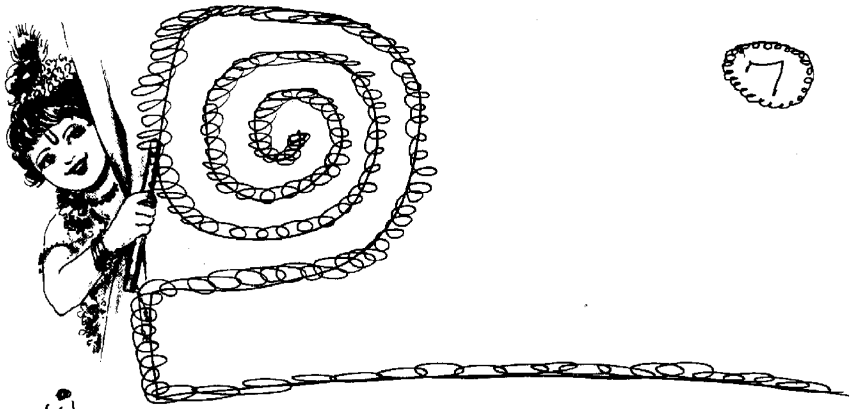

7

(A) தெய்வீக தாய் தந்தையர் :- இறைவழியாகிய ஆன்மீகத்திற்கு (பக்தி & முக்திக்கு) உறுதுணையாக இருப்பர். இவர்களே தெய்வீகத் திருவுருவாகவும் குருவும் ஆவார்கள்.

(B) லௌகீக தாய் தந்தையர் :- படிப்பு / பட்டம் / பதவி / பேர்புகழ் / முதலிய(வற்றின்) பணத்திற்கு (உலக வாழ்க்கைக்கு) உறுதுணையாக இருப்பர். அவர்கள் தாய் & தந்தை அல்ல. மம்மி டாடி

(அம்மியும் ஆட்டுக்கல்லும் & தாடியும் கேடியும்) ஆவர்.

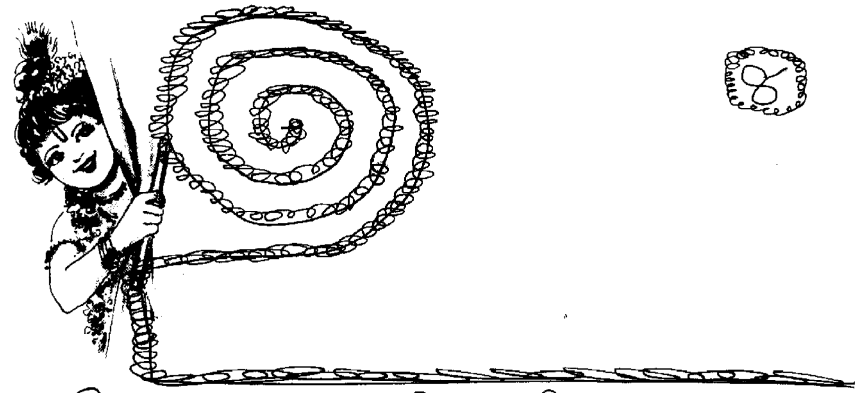

உ

அவ்விருவரும் தானும் அறியாமை
சேற்றில் விழுந்து, தம்முடைய
குழந்தைகளையும் அச்சேற்றில்
ஆழ்ந்து போதவழிகாட்டுகின்றனர்.

கலியுகம் நாகரீகம் என்ற
போதையில் ஆழ்த்திக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆன்மீகம் என்பது சாதனையாக இல்லாமல்,
[illegible]
[illegible]
வாழ்வாகி விட்டதனை அறிக
கலியுகம் இப்படித்தான் இருக்கும்.

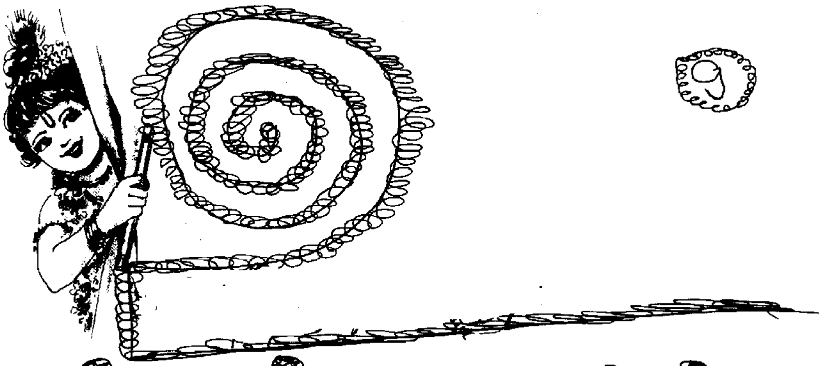

அந்தரங்கன் ரகஸியம்.

ஸ்ரீ அக்ரூரர் கோகுலம்

செல்கிறார். கம்சனின் ஆணையின்படி.
கண்ணனையும் பலராமனையும் அழைத்துக்
கொண்டு, ரதத்தில் மதுரா புறப்படுகிறார்.
பிருந்தாவனத்தில் ரதம் வரும் சமயம்
கோப கோபியர்கள், ரதத்தை வழிமறிக்
கின்றனர். தேர்ச்சக்கரத்தின் முன்னும்,
குதிரைகள் முன்னும் அமர்ந்த நிலையிலும்
அக்ரூரரின் பாதங்களைப் பற்றிய நிலை
யிலும், அழுத கண்ணீருடனும்,

தொழுதகைகளுடனும், குரல் கொடுக்கின்றனர்.

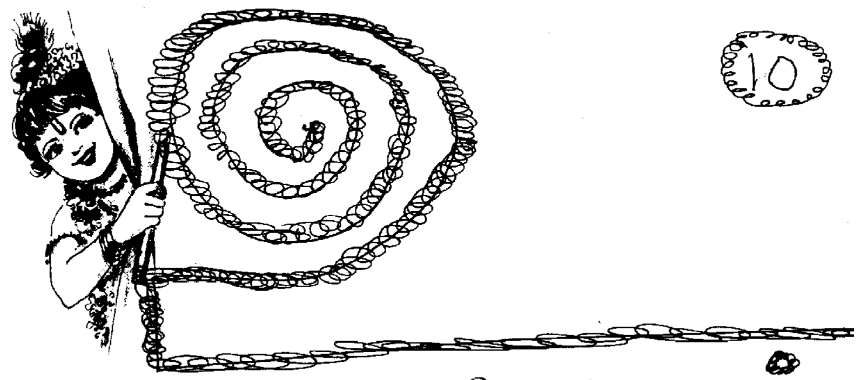

10

நாவு தழுதழுக்கிறது. குரல் குழறுகிறது. வார்த்தைகள் சரிவர வரவில்லை.

ஐயா! அக்ரூரரே எங்கள் கண்ணனை எங்கு கூட்டிச் செல்கிறீர்? எங்கள் கண்ணனை விட்டு விடும். எங்கள் கண்ணன் இல்லாமல் உறவு, உணவு, உறக்கம், இல்லை. எங்கள் பிராணனை வேண்டுமானால் எடுத்துச் செல்லுங்கள். எங்கள் கண்ணனை மட்டும் விட்டு விடுங்கள்.

என இன்னும் பலவிதமாக அழுது புலம்புகின்றனர் கோபகோபியர். அக்ரூரரின் கண்களிலும் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓட உண்மை உணர்வில் இப்படி எண்ணுகிறார்

அறியாமையின் உள்ளங்கள் கண்டு ஏங்கி வருந்துகிறார்

அக்ரூரர்.

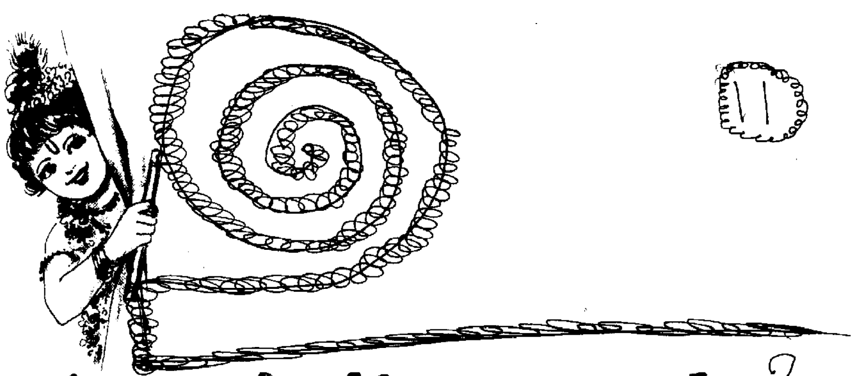

11

அக்ரூரரின் எண்ணம்:— யாமாவது கண்ணனை அழைத்துச் செல்வதாவது? கண்ணனன்றோ எம்மை இழுத்துச் செல்கிறான். கர்ம காரியங்களை ஓர் பழுதின்றி முடிக்க, அவன் தானே தம்மாயாவால் செயல்படுகிறான். அவன் செயல்படவில்லையானால் இச்ஜீவர்கள் நிலை என்னவாகும்? எல்லாமே ஸ்தம்பித்து விடுமே? எல்லோருமே மன நானெனதின் உந்துதலினால் தாவ கர்மாவை மாற்ற எண்ணுகின்றனர். ஆனால் அவன் வினை என்ற பாரத்தை, விதி என்ற கயிற்றால் கட்டி, தம்மாயா என்ற சூட்சுமத்தால் எந்த பாரபக்ஷ தோஷமில்லாமல் திட்டமிட்டதை திட்டமிட்டபடி; காலச் சக்கரத்தை ஒழுங்காக சுழல வைத்தபடி, கண்காணிப்பு நிலையில்;

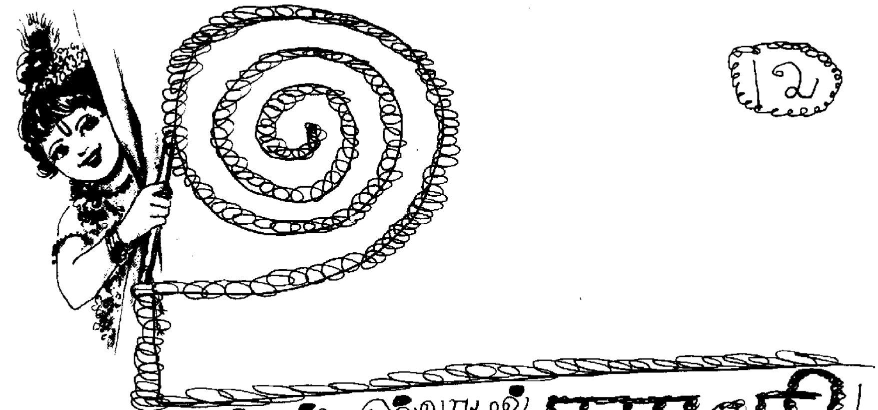

உ

கண்டிப்பு தண்டிப்பு இல்லாமல் **சாட்சி**
பாவனையில் இவ்வுலகையும், உலகஜீவர்களையும்,
அழகாகவும், ஆனந்தமாகவும், அழைத்துச்செல்
கின்றனே கண்ணன். அவனுடைய அருமை பெருமை
தெரியாமல் மனம் வசம் அகப்பட்ட மாந்தர்
குற்றம் குறை காண்கின்றனரே. தம் பால்ய லீலை
களையெல்லாம் ஒழுங்காக முடித்துவிட்டு, கம்ச வதத்திற்காக
மதுராவை நோக்கி ஆனந்தமாக செல்கிறான் கண்ணன்.
எங்கும் நிறைந்த கண்ணனை, தூய வேடத்தில்
கண்டு **மயங்கி**, காட்சியால் வீழ்ச்சி ஆகி
அயர்ந்து சோர்வுறுகின்றனர். சாரதியாம் அவன் இருக்க,
ரதமாகிய எம்மிடம் குறைசொல்கிறார்களோ இது என்ன வந்தது?

13

அம்பை எய்தவன்
தம்மை மறைத்துக்
கொண்டான்:-
கண்ணன் வேஷத்தில்
இருந்தாலும், தோற்றம்:-
ஆயர் குல சிறுவன். டைய
யசோதா நந்த கோபனு
குமாரன். விளையாட்டுக்
குழந்தை விளையாடுகிறான். அறியாத
பாலகன்தானே என்ற எண்ணம்.

அம்பை எய்தவன் ஒருவன் தம்மை மறைத்துக் கொண்டு
அருகிலேயே (நம்முன்னதாகவும்) இருக்கும்போது.
அவனைக் காணாமல், (காண முயற்சிக்காமல்)
அம்பை நொந்துகொள்வது (குற்றம் சொல்வது)
அறியாமை தானே??? (மடமை தானே.)
அவனைக் காண முடியாத காரணம்?:-
எதிர் மாறியும்! காரியமற்றும் தான்.
இங்கு இவ்விரண்டும் எது என்றால்?????
(1) கண்ணன் நம்மை விட்டு பிரிகிறானே!!!
இன்னும் சிலகாலம் (நாம் மக்குப் பயமச்சமற)
நம்முடன் இருக்கலாமே? (என்ற நப்பாசை)

இதேபோல் 14

ஒவ்வொரு நாம ரூபத்துள்ளும் மறைபொருளாய் ஒளிந்திருக்கும் ஒளிபொருளாமருக்கும்

நம் பரமாத்மாவை நாம் கண்டுணர முடியாமல் இருப்பது நம் மன மடமையே. (நம் அறியாமையே)

இ வந்து, இருந்து, மாறி, மறையும்!

நாம ரூபங்களில் அளவு கடந்த பற்று.

நம் மன உறுதி! (எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால்?)

A திட்டமிட்ட காரியம், திட்டமிட்ட காலத்தில் தானே நடைபெறும். நடைபெற வேண்டும். அது தானே இப்பிரபஞ்ச நியதி? அதை மாற்றவோ, மறுக்கவோ, வெறுக்கவோ, விரும்பவோ, எவர்க்கும் உரிமையில்லையென உறுதியான நம்பிக்கை.

B அசையும் நிலையில் இருவரே. அசையா நிலையில் ஒன்றே. எல்லோரும் எல்லாம் நலமே. நல்லவர்களே. தீமையும் இல்லை. தீயவர்களும் இல்லை. நம் சாதனை என்னவென்றால்?

காட்சியில் வீழ்ச்சியும், எழுச்சியும் இல்லாமல் (கேள்வியிலும்)

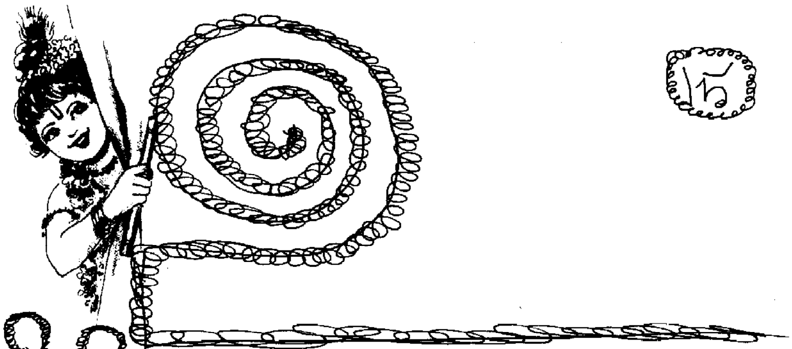

15

விழி கண் குருடு போல; கண் இருந்தும் குருடாய் / காது இருந்தும் செவிடாய் / வாய் இருந்தும் ஊமையாய் / அடங்காமல் / அடங்கி / ஆனந்தமாய் / அதுவும் மௌனானந்தமாய் / இருப்பதுவே சாதனை.

மனதை அப்படியே விட்டுவிட்டால் அது ஜோதியே /

இதன் உட்கருத்து:— நாம, ரூப, ஜீவ, தோற்றங்களெல்லாம் மனக்கண்ணுக்கு பளிச்சென தோற்றுவதாலும்; மனவாக்கால் எல்லாம் விவகரிக்கப்படுவதனாலும்; மாயையும் மனமும் / சூட்சுமமாக இயங்குவதாலும்; மின்சாரம் போன்று ஆன்ம சைதன்யம் உள்ளும் புறமும் ஒளிர்வதாலும்;

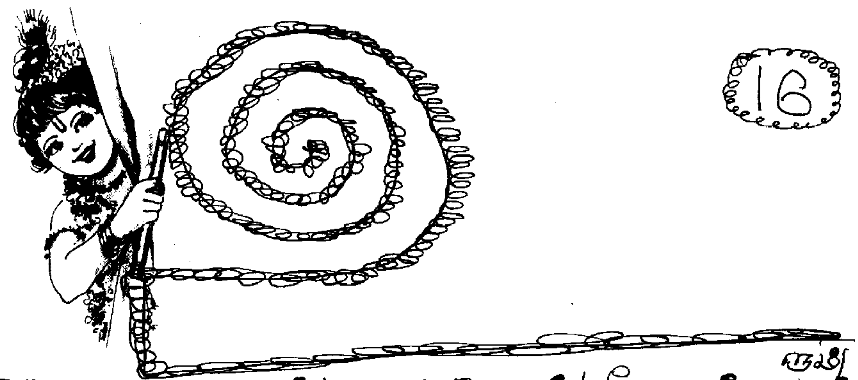

இவ்வாறு உலகமும், பொருள்களும், ஜீவ தோற்றங்களும் இருப்புடையவைகள் போல தோன்றுகிறது.

ஆ.......... து..........வே?

ஜீவ வேஷங்கள், த்வேஷ குணங்களாக தோற்றி, வேஷம் & த்வேஷம், த்வேஷம் & வேஷம், என மாறி மாறி பின்னவிட்டு, புண்ணிய பாபமென்னும் இருவினையால் சிக்குண்டு, ஜனனம் & மரணம் என்னும் சுழலில் சுழல்கிறது. இதை அறியாத மனம் படைத்த மனிதன் மட்டும் தெய்வம் என்னை சோதிக்கிறது என்றும், பிறர் என்னை கெடுக்கிறார்கள் என்றும், மற்கவனத்தால் புதையுண்டு போய்விடுகிறான்.

ஜோ பாபா.

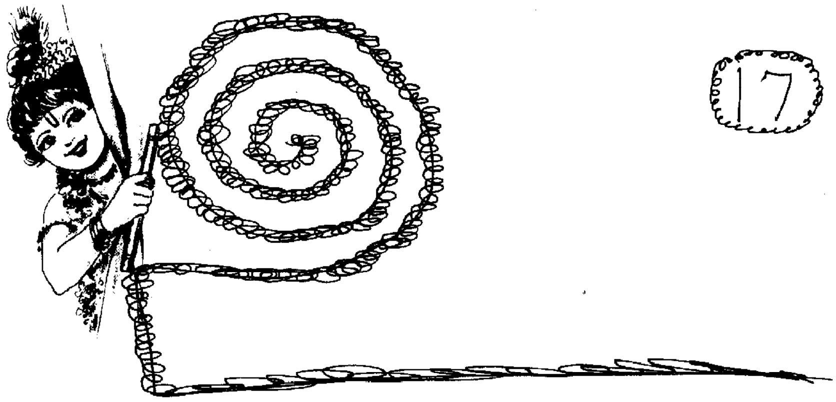

17

முற்பகுதி தொடர்கிறது.

(1) கண்ணனின் 5 வயதுவரை பால்ய லீலைகள்.

(2) ,, 5 T.6 வரை ராஜ கிரீடை &
ஜல ,, .

(3) ,, 6 வயதில் காளிங்க நர்த்தனம்.
புல்லாங்குழல் வேணு ராஜா வாக
மாறியது.

கண்ணனின் பசு ஓட்டும் படலம்.

(4) ,, 7 வயதில் மலையை குடையாய் தாங்கியது
8 வயதில் தான் அண்ணா பலராமனுடன்

(5) கண்ணன் மதுரா சென்று கம்சனை வதைத்து, தாத்தா உக்ரசேனனை விடுதலை செய்து, அவர் வாயிலாக தம் ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபிதா வான தேவகி வசுதேவரை சிறைமீட்டு, ஸ்ரீமாதாபிதாவுக்கு ஸ்ரீபாகவத சேவை சாதித்து ஆட்கொண்டான்.

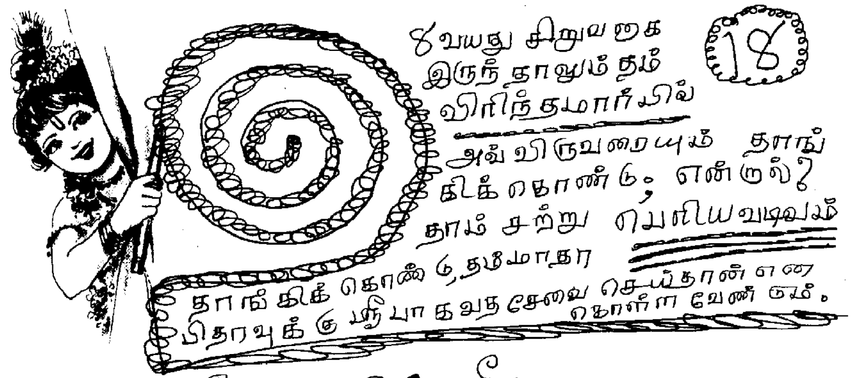

ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபிதாவின் ஸ்ரீபாகவத சேவை :—

சிறையில் கண்ணனை கண்ட இருவரும் அதிஅதி ஆச்சர்யமும், ஆனந்தமும் அடைந்தனர். அவ்விருவரும் கண்ணனை ஆரத்தழுவி, கட்டிக் கொண்டு அழுகையும் வராமல், வரமுடியாமல் உன்மத்தம் பிடித்தவர்களாய்; மரம்போல்நின்று மூர்ச்சையாயினர்.

பின்பு தெளிந்தனர். 8 வயது சிறுவனாக இருந்தாலும்; தம் விரிந்தமார்பில் அவ்விருவரையும் தாங்கியவண்ணம், அவ்விருவரையும் குழந்தைகளாக்கி, (குழந்தை உருவங்களாக்கி) தாம் சப்பளாம் போட்டு அமர்ந்தநிலையில், அவ்விருவரின் தலைகளை தம் இரு தொடைகளிலும் வைத்து தாம் தாங்கிக்கொண்டு. அவர்கள் தலையையும் தம் இரு தடக்கைகளினாலும் நீண்ட கைகளினாலும்,

உச்சிமுதல், பாதம் வரை தடவிய வண்ணமும்

ஸ்ரீபாதசேவையும் செய்து ஆனந்தம் அடைந்தான்.

(ஸ்ரீ பாகவத)

இந்தகாட்சி எப்படி அமைந்ததென்றால்?

அன்பின் அன்னை, தம் அன்புக்குழந்தைகளிரண்டை
தம் இருதொடைகளிலும் தலை வைத்துப் படுக்கச்
செய்து, எப்படி தம் இருகரங்களாலும்
"அரவணைத்து, கொஞ்சி, குலாவி, தடவி
"ஆனந்திப்பாளோ, அப்படி அமைந்திருந்தது.

தேவகி :- கண்ணா! கார்மேகவண்ணா!
குமரக் கண்ணா! எம் அருந்தவச் சீவனே!!

உன் பாஸ்யலிகள்!

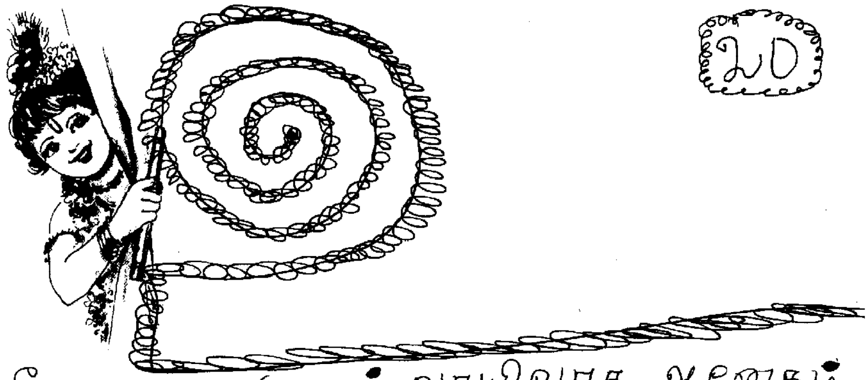

ஸ்ரீ நாரத பெருமான் வாயிலாக அனேகம் கேட்டதுண்டு. அதை உன் வாக்கால் கேட்டானந்திக்க விரும்புகிறேம்.

உன் பவளவாய் திறந்து சொல் கண்ணா!!??

எனக் கெஞ்சினாள் தேவகி

அதை ஆதியோடந்தமாக சொன்னான் கண்ணன்.

தேவகி:- இந்த தெய்வீக திருக்காட்சிகளை யாம் நேரில் காண கொடுப்பினை இல்லையே கண்ணா?

கண்ணன்:- ஓ எம்மாதா! வருந்தாதே. யாம் அடுத்து ஏழுமலையானாக ஓர் தோற்றமெடுக்க உள்ளோம். அது சமயம் யாம் உன் வளர்ப்பு மகன் ஆவோம்.

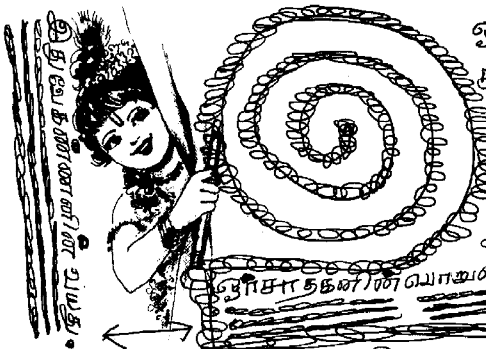

ஓர்சாதகனின் சேவை

சர்வாங்கசேவை 12 ஆண்டுகள்.

ஸத்பாவசேவை 6 ,,

ஆத்மபாவசேவை 6 ,,

சேவையின்பலன் அநுபவம் பெறுவது } 12 ,,

ஓர்சாதகனின் பொறுமையின் சகிப்பு தன்மை } 36 ,,

ஸ்ரீ பாபா.

21

அதுசமயம் எம் திருமணத்தை! நீயே முன் நின்று நடத்துவாய் மாதா! அதுசமயம் உன் நாமம் "வகுளமாலிகை" ஆகும்.

எனக்கிருபை சாதித்தான் எம் கண்ணன்.

எம் கண்ணன் 36 வயது வாலிபனாகவே 150 வயதுவரை வாழ்ந்ததாக அவன் வாயிலாக அறிகிறோம்.

தேவசிற்பி மயனால் நிர்மாணம் பண்ணப்பட்ட துவாரகை துவாரகாபுரி 100 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்ததாக பகவான் ஸ்ரீகண்ணன் வாயிலாக அறிகிறோம்.

ஸ்ரீ பாபா

22

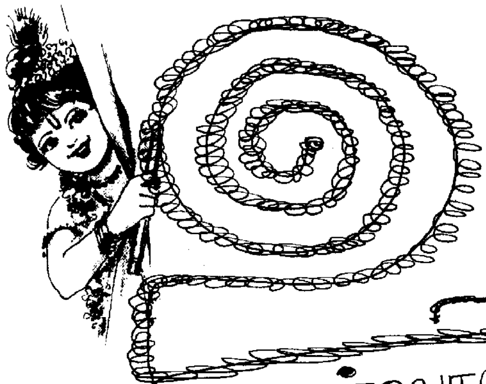

நம்பிக்கை

அவன் நாம உணர்வோடு (இறை குரு உணர்வாக)

ஜகஜீவகலக்க பய மில்லாமல்!

நாமரூப **மயக்கம்!** இல்லாமல்;

உண்டு என்றும்; முடியும் என்றும்; நடக்கும் என்றும்;

நம்புவாயாக! (இன்பதுன்பம் இல்லை)

அவஸ்யம் முடியும். நடக்கும். ஆனந்தம் உண்டு.

கா......ர......ண......ம்

அவன் இருப்பு! அவன் உடைமை! அவன் இயக்கம்.
அவனுக்கன்னியம் எவரும் எதுவும் இல்லை.
விளக்கம் கீழே காண்க.

23

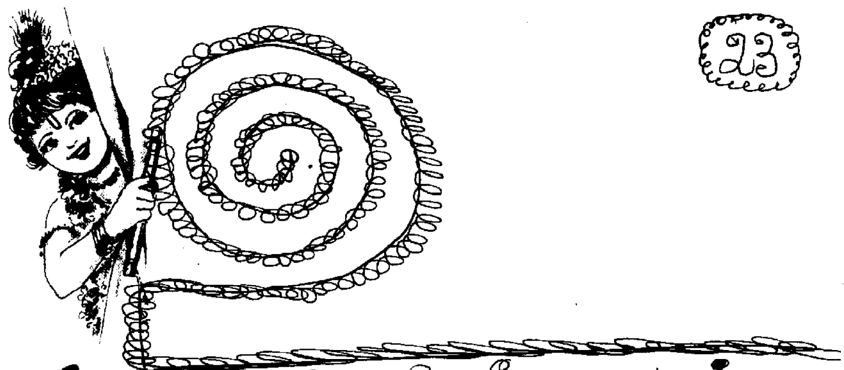

இயக்கம் :— ஒலியாகிய சூட்சுமம் அது

நாமம் | அது இயக்கமாகிய இறை குரு நாமம்.

அது மாயாவின் சூட்சுமமாக இயங்கக்கூடியது.

வினை & விதி சம்பந்தம் கொண்டதாகும்.

உள் திட உறுதியின் நம்பிக்கையில்

வினை & விதியை | முன் பின் மாற்றவும் வலு

இழக்கவும் செய்யலாம். அழிக்க முடியாது.

இதன் தாத்பர்யம் (உட்கருத்து) நாமம்

சொந்த பந்த பாச பற்றின் எண்ணங்கள் தவிர்க்கவும்.

இறை & குரு உணர்வோடு
எண்ணங்கள்
வந்தால் அங்கு
லௌகீக எண்ணம்
வரவே வராது.
தெய்வீக & பரமார்த்தீக
எண்ணமாகத்தான் இருக்க முடியும்.
இருக்க வேண்டும். ஆகவே அங்கு மாயாவின் நினைவை
நீ பெற முடியும். ஆகவே:- எண்ணியது நடக்கும். நீ
கேட்டது கிடைக்கும்.

தெய்வீக பரமார்த்தீக எண்ணபாவனையை
பெருக்கவும். அவஸ்யம் முடியும் என உணர்க.

இதன் காரணம் :- மாயாவானது லௌகீக
எண்ணமாக இருந்தால் விஷ விதியை!
கவனித்து நடத்தும்.
தெய்வீகம் & பரமார்த்தீகமானால் ரஜோ தமோ
தோஷ குணங்களில் வாழ்தன்மையால்;
ஆனந்தத்திற்கு ஆதரவாய் இருக்கும்.

இருப்பு :- இருப்பு என்பது இங்கு இரு நிலைப் பெறும்.
ஒன்று பரிபூரண சைதன்யம் அது
சூட்சமம்! அதாவது ஸ்வயம் ஜோதி!

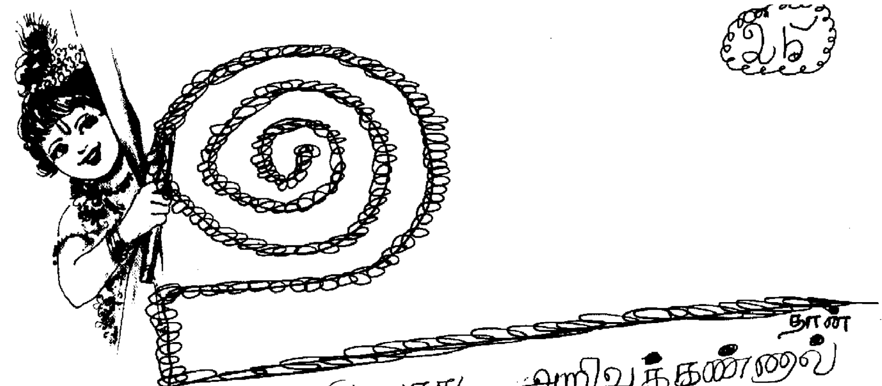

தான்
மனக்கண்ணைக் காணமுடியாது. அறிவுக்கண்ணால்
உணரலாம். மின்சாரம் போன்றதாகும். ஆனால்
மின்சாரம் இல்லை. இது உதாரணமே. உண்மையல்ல.
அதாவது பாலில் உள்ள வெண்ணெயையும்!
எள்ளில் உள்ள எண்ணெயையும்! இவற்றில்
கலந்த உயிரையும், எப்படிக்காண முடியாதோ?
ஆனால்?
எப்படி உண்டு என நம்ப முடியுமோ? ஆனால்
முயற்சித்தால் எப்படி
கண்டுணர முடியுமோ? அவ்விதமாகும்.

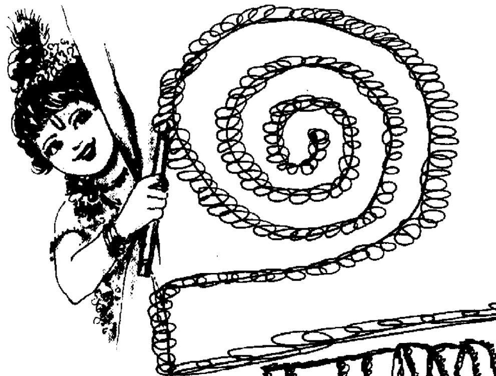

மற்றொன்று காணும் நிலையாகும்.
மனக் கண்ணால் கண்டு, அறிவுக்
கண்ணால் இதுதான் என உணர்வதுமாகும். அதாவது
பாண்டமும், மண்ணும் போன்றதாகும்.
பாண்டத்தை காணலாம். மண்ணை உண்டென உணரலாம்.
பாண்டம் தோற்றும் போது மண் தோற்றாது.
மண்ணை இருக்கும் போது பாண்டம் ,, .
அதைப் போல கண்ணால் தானாக் கூடிய இந்த
நாமரூப ஜத, ஜீவ, ஜட, கட,
படாதிகள், தாவர ஜங்கமங்களாகு

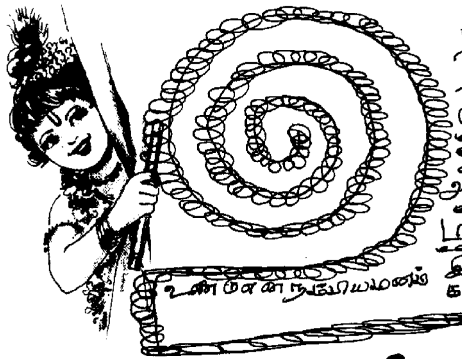

நாமரூபமனைத்தும் ௨௭
நாசமாகுமென்றால்
எவ்வாம் மறைந்து விடும்

அவைகளை உண்டு என நம்பும்
மனம் இராது என அறிக
இல்லையென்ற ஆனந்தத்தில்
கரைந்து விடும் என அறிக

தோற்றும் போது, எவ்வாம் மண்ணை

தாண முடியாது. எல்லாம்மண் தானே
காரணம் நாமரூபமயக்கம்.
என மெய்யறிவால் உணர்ந்து விட்டால்,
நாமரூபமயக்கம் நாசமாகும்.
மேலி
நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றமனைத்தும் அச்சாடினை

அதாவது குணதோடமனைத்தும்
சூரியனைக்கண்ட பனிபோல்சர்வநாசமாகும்.

நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றமனைத்தும் சர்வநாசம் ஆகும் என்று

நாமரூப களாங்க தவக்க மயக்க பயமனைத்தும்
கானல் ஜல மென அச்சாடினைமே கண்டுகொள்ளலாம் என அறிக

நேருக்கு நேர்
காண்பதிலும்
ஒருவரோடொருவர்
சொல்லியும், கேட்டும்,
விளக்கம் பெறுவதிலும் (1)
அவரவர் வினைக்கு விதியும்
இங்கு கவர்ந்து விடுவதிலும்

(1) நாம ரூபம் வலுப்பெறுகிறது
உண்மையாகிறது.
(2) நடைபெறும் சம்பவம்
(3) ஜகஜீவ தோற்றம் நித்திய சத்தியமாய் தோற்றுகிறது.

நேருக்குநேர் காண்பதனையும்
ஒருவரோடொருவர்
சொல்லியும் கேட்டும் விளக்கம் பெறுவதிலும்
நம்முன் தோன்றி, இருந்து, மாறி, மறையும்
இந்த இல்லாத உலகம் இருப்புடையது போல் தோற்றுகிறது.
காண்பதிலும், கேட்பதிலும், அதுபற்றி பேசுவதிலும் மயங்கிய மனமானது
உலகம் பொய்யென உணர முடிவதில்லை. உணர
முயற்சிப்பதுமில்லை.

காண்பதிலும் கேட்பதிலும் பேசுவதிலும்
அத்தனை சுவை மயக்கமே.

இவைகள் நாசமாகும்:—

எல்லாம் ஒருவனே. 29

" ஒருவன் யாருமே.

" " செயலே.

அவனன்றி அணுவும் அசையாது

என நாமரூபம் அசையும் நிலையில்

இருப்பு நிலையாக எல்லாம் உருவம்

ஒன்றே. அதுவே யாவும் யாவுமே அது.

என்றும் ஸ்வய அனுபவத்திலேயே யாவும் யாமாகவே

இருக்கிறோம் என்ற உறுதி நிச்சயம் வேண்டும்.

ஒருமுறை ஒரே ஒருமுறை

மட்டும் உலகம் பொய்யென உணர்ந்து விட்டால் போதும்.

மறுமுறை நீ நூறு அல்ல ஆயிரம் தடவை எண்ணினாலும்

நாமரூபமாக

உன்னால் ↑ எண்ண முடியாது. எண்ண மனமிராது.

பொய்யை பொய்யென்றறியும் போதத்திற்கு

ரீ (உறுதிக்கு)

ஆதரவு உண்மையிலே ↑ என்றே விளம்பாய் பராபரமே?

என்றார்கள் ஸ்ரீ மஹான்கள். அதாவது!

30

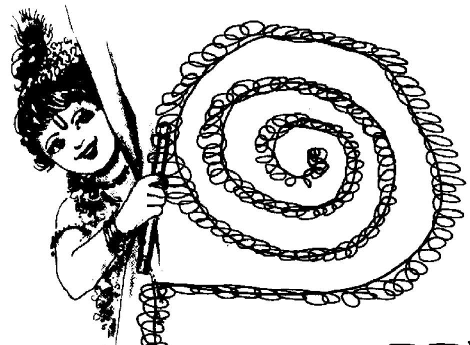

உன் பிரார்த்தனை

↑ உண்மையை தலைவணங்கி ஏற்றுக்கொண்டு;

பொய்யை திட வைராக்கிய அறிவால்!!!
பொய்யென் < இல்லையென தள்ள்

இறை & குரு உணர்விலே தன்னை

உன் பரிபூரண கிருபை வேண்டும் ஐயனே!

அவன் அருளால் அவன் தாள் வணங்கி

என்ற நிலை வர வேண்டும்.

இதன் ரகஸ்யம் என்னவென்றால்?

சப்தம்.

காண்பது, உருவம். கேட்பது ஓசை

இவை இரண்டையும் வைத்து பேசி முடிவெடுப்பது

வாக்கு வார்த்தை. இவ்வார்த்தை ஊகத்திலே

வருவதேயன்றி, உண்மையல்ல.

இதுவேயே

உ

நல்ல அர்த்தங்கள் அனர்த்தமாகிவிடுகிறது என்றால் :-

சந்தேகம், களங்கம், கலக்கம், பயபீதி என்ற இந்த நான்கிலும் தோன்றும் அனர்த்த பாவனையாகும்.

கற்பனையின் அர்த்த

நல்ல அர்த்தங்கள் அனர்த்தம் ஆகிவிடுகிறது.

பொய்யே மெய்யாய் பிரகாசிக்கிறது என உணர்க. ஆனால் மெய்யல்ல.

மெய் என்பது மாறாமல், மறையாமல், (ஸத்தியம் என்பது) இருக்கிறது என்ற ஓர் இருப்புத் தன்மையோடு கூடியதாகும்.

மனஉலகத்தில் வரும் கற்பனையை தள்ள வேண்டும்.

அவன் அருளாலேயே அவன் தாளை வணங்க வேண்டும் (வணங்க முடியும்) என்ற நிலையில், எல்லாம் அவனே என்றும், எல்லாம் அதே (அதுவே) அந்த ஒன்றே என்ற ஓர்மையை திடப்படுத்தி நம்பிக்கையின், வைராக்கியத் தார்ஸ்திரம் வேண்டும் என இறை நிறைவு செய்கிறோம்.

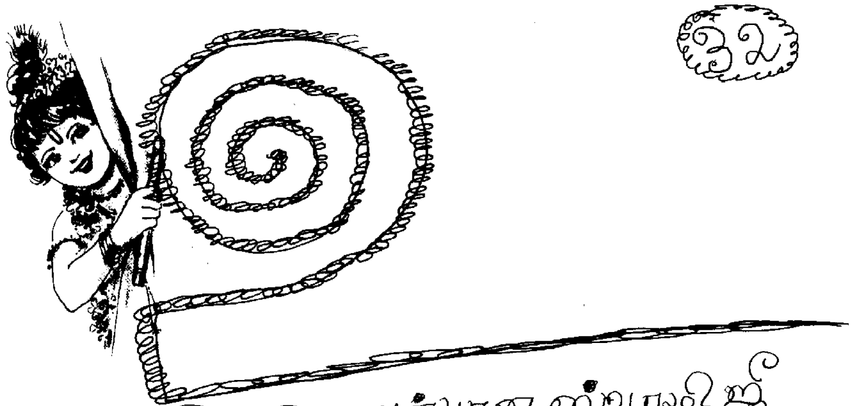

ஒரு கேள்வி:- ஹே அன்பான ஸ்வாமிஜீ தாங்களின் வெளிநாடு பயணம் எப்படி இருந்தது? தாங்கள் உடல் அதை ஏற்றுக் கொண்டதா? சிரமம் ஏதுமில்லையே?

வைத்தியம்:- (சிரித்துக் கொண்டே) வெளிநாடா? அப்படியானால் தாங்கள் உள்ளே நாடவில்லையா? உள்ளே நாடிவிட்டால் வெளிநாடு என்ற வெளி நாட்டமெல்லாம் தானே மறைந்துவிடுமே!!! வெளிநாட்டினில் நாட்டத்தினை பட்டது போதாதா? உள்ளே செல்லுங்கள் ஐயா!!!

ஒரு கேள்வி

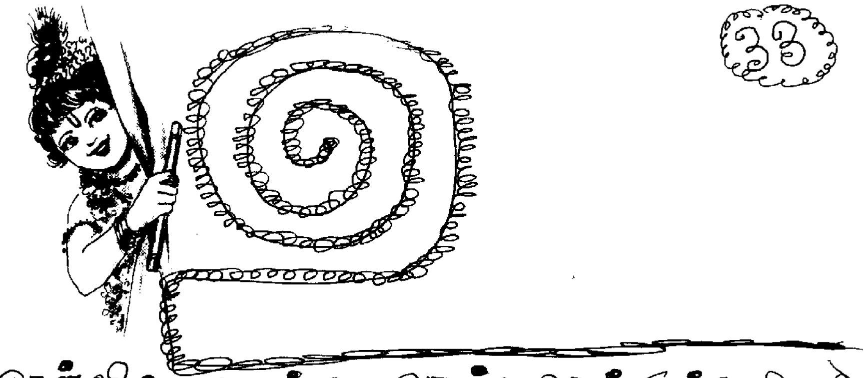

33

கேள்வி :– உள்ளே செல்ல என்றால் புரியவில்லையே சற்று விளக்கம் கொடுங்கள் கேட்போம்?

வைத்தியம் :– நாம ரூப ஜகம் & ஜீவர்களாக காண்பதும், கேட்பதும், அது பற்றி பேசுவதும்! வெளி நாடாகும். வெளிநாட்டமாகும்

எல்லாம் ஒருவனே! எல்லாம் ஒன்றே என காண்பதும் / கேட்பதும் / அது பற்றி பேசுவதும் உள் நாடாகும். உள்ளே செல்லும் நாட்டமாகும்

அந்த நாமமே மயக்கமெல்லாம் போதுமையா!

அவர் உள்ளே சென்றார். உள்நாட்டமானார். வெளிநாடு வெளிநாட்டம் மயக்கம் நாசமானது.

நாமரூபமனைத்தும் (34)
கல்லும் மண்ணே
என கண்டுணர்ந்தால்
நாடும் வீடும் நாசமாகும்
ஒருவனின் இயக்கமே ஒன்றி
இருப்பே என உணர்
ந்தால் காலம் நாசமாகும்
பாஷை என்ற வார்த்தைகளின் உண்மையும் வெளியாகும்
ஓசை ஒலி அலை ஸ்பர்த்தார்த்தமே அர்த்தத்தை எப்படி
அறிய முடியும்? இங்கு அனர்த்தம் நாசமாகும்.

இதன் சுருக்க விளக்கம்.

நாடு, காலம், பாஷை! இவைதானே உன் மனக்குழப்பம் ஆகிறது. அதாவது அந்த நாடு சென்றோம். இந்த காலத்தில் அங்கு இருந்தோம். இந்த இந்த பாஷைகள் அங்கு பேசப்படுகிறது. என வெளிமயக்கத்தில் புலம்புகிறாயே!!!

நாடு ஏது? அங்கு சென்றோம் என்ற காலம் தான் ஏது? ஆங்காங்கு பேசும் பாஷைகள் தான் ஏது? எங்கெங்கு எதனை கண்டாலும் **கல்லும் மண்ணும்** தானே? இதை நாடு என்கிறாய்.

கண்ணை திறந்தால் காலம் உண்டு. தோற்றத்திற்கு உரிய காலம். கண்ணை மூடினால் காலம் இல்லை. தோற்றம் இல்லை.

புரியவில்லையா? **கற்பனை**யை விரிப்பது காலம்.

ஒரு கேள்வி

35

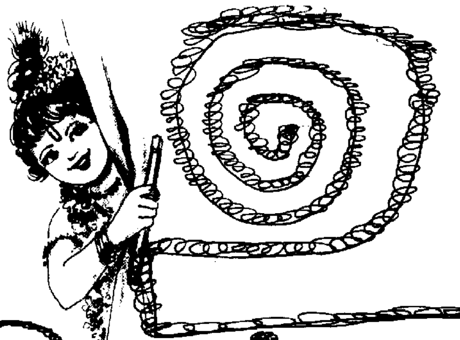

ஒருவன் செயலே! ஒன்றின் இருப்பே

எனை மனக் கற்பனையை நாசம்செய் நாவு காவல் இல்லை.

எந்த பாஷையானாலும் ஓசை கள் தானே.

அதாவது ஒலிஅலைகள்தானே? சப்தார்த்தம்தானே?

அதன் அர்த்தமும்! அதன் அனர்த்தமும்! உன் மனக்

கற்பனைதானே? அம்மனக் கற்பனையை நாசம் செய்வ
தென்றால்?

எல்லாம் நலமே! எல்லோரும் நல்லவர்களே! என்ற

ஓர்மையின் பாவனை வேண்டும் நாமும்! காவலும்!
பாஷையும்! நாசமாகும்.

இவைகளை விரித்து விரித்து என்ன பலனைக் கண்டாய்?
ஒடுக்கி ஒடுக்கி உள் நோக்கிச் செல் கொழுந்தே!!
அதுவே ஆனந்தமாய்! அகண்டானந்தமாய்! எங்கும்!
எதிலும்! எவ்வாவற்றிலும் உன்னை உணரலாம். -அம்மா

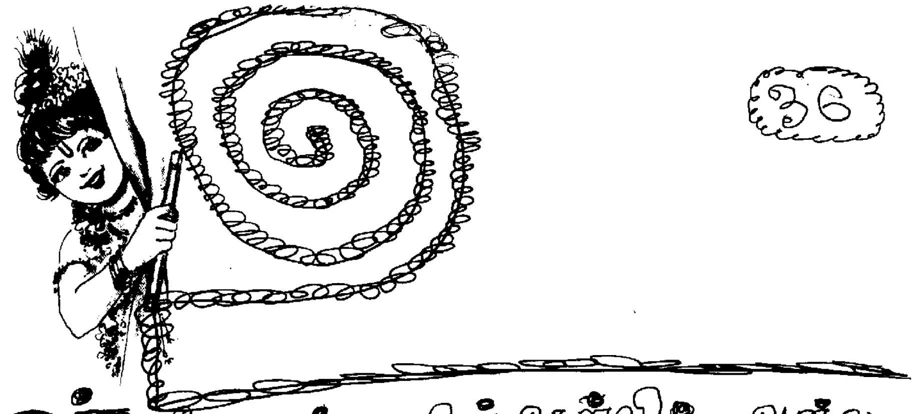

ஓர் ஸ்ரீ மஹாத்மாவின் கேள்வி:— அன்பே உருவான பாபா! ஸ்வய ஞானுபவ பாடல்களில் 98வது பாடலுக்கு மட்டும் அத்துறுபவ விளக்கம் தேவையா பாபா?

வைத்தியம்:— ஹே மஹாத்மா! அனேகமுறை அனேக மடல்களில் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறோமே போதாதா?

ஸ்ரீமஹாத்மா:— போதாது! போதவே போதாது!! அத்தனை பாடல்களுமே அந்தாதி தொகுப்பைப் போல்! உயர் ஒளி பொருந்திய மாணிக்கங்களாகும் பாபா. படிக்கப் படிக்கத் திகட்டேன் என்கிறதே பாபா!!!

ஓர் முமூட்சுக்கு ஸ்வயஞானுபவ நூல் ஒன்றே போதும் பாபா.

மற்றும் அனைத்து வேதாந்த நூல்களும் "இம்மணியை" மூடியிருக்கும் உமிகளாகும் பாபா.

௧௮வது பாடலுக்கு விளக்கம்

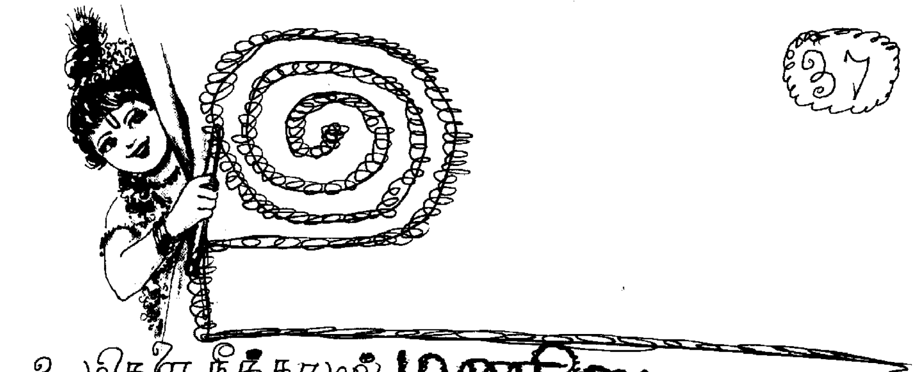

௧௭

உமிதேனா நீக்காமல் **மணியை** அடைய முடியாது பாபா. மணியை அடையாமல் உண்ண
,, ,, . உண்ணாமல் உறங்க முடியாது பாபா.

அவ் உறக்கம் இல்லாமல் ஹரிதுயில் இல்லாமல் பிறந்த பிறவிப்பயனை அடைய முடியாது பாபா.

வைத்தியம் இடைமறித்தது.

வைத்தியம்:- பொறுங்கள்/ பொறுங்கள்// மஹாத்மா. அந்தபாடலில் நாங்கள் அறிவை தட்டி எழுப்பிய உட்கருத்து என்ன மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா:- அப்படிக் கேளுங்கள் பாபா.

௧வது வரியில்:- பரமசிவம் கருணையில் வர வெறும் மூடர்க்கு, எனவருகிறது.

௨வது வரியில்:- அகண்ட பரசிவ கருணையை அடைய வேண்டும் எனவருகிறது.

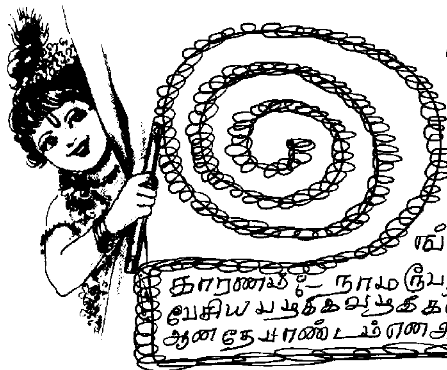

யாவையுமே பிரம்ம
மெனதெரிவதில்லை
உதாரணம் :- 38
மண்ணை

தெரிவதில்லை பாண்ட
ங்களாகவே தெரிகிறது!

காரணம் :- நாமரூபமாக கண்ணும் கேட்கும்
பேசிய பழக்கவழக்க தோஷமாகும். மண்ணை
ஆனதே பாண்டம் என அறிந்தால் போதும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- பாபா! பாபா!! அவ்விரண்டு
வரிகள் மட்டும் ஏன் சொல்ல வேண்டும்???
அப்பாடல் முழுவதுமே சொல்லிவிடுகிறேனே.

வைத்தியம் :- அவர் ஆர்வத்தையும்! அறிய
வேண்டும் என்ற ஏக்கத்தையும் உள்உணர்வையும்!
கண்டு வெகுவாக ஆனந்தித்தது. சொல்லுங்கள்
மஹாத்மா கேட்போம்.

(98) ஸ்ரீமஹாத்மா ராகம் போட்டு பாடினார்.

சர்வமுமே பிரம்மமெனப் போதித்தாலும்;
சந்ததமும் சுருதிமுடி படிப்புற்றாலும்;
பரமசிவம் கருணையில்லா வெறும் பேர்க்கு;
பலகால வாதனையால் மீண்டும், மீண்டும்;
இருமையென இதயத்தில் தெரிவதன்றி;
யாவையுமே பிரம்மமெனத் தெரிவதில்லை.
(எம்) அரியமனே ஆதலினால் முமுட்சு வெல்லாம்;
அகண்டபரசிவகருணை அடைய வேண்டும்.
இதுதான் அப்பாடலாகும் பாபா.

98வது பாடலுக்கு விளக்கம்

வைத்தியம் :- ஹேமஹாத்மா! தாங்கள் பாடியது பிரம்மானந்த சுவையாய் இருக்கிறது. பொருளை உணர்ந்து உமது சொற்கள் வரும்போது, எம் ஸ்ரீ ரிபு மஹாத்மா! பாடியது போல் இருக்கிறது.

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- பொறுங்கள்! பொறுங்கள்!! பாபா! போதும்! போதும் பாபா!! தாங்கள் பாடும்போது, அப்பர ஒளியில் நாங்கள் எல்லாம் ஆழ்ந்து கரைந்து விடுகிறோம் பாபா!

வைத்தியம் :- பொறுங்கள் மஹாத்மா! இப்பாடலில் தாங்களுக்கு எந்த இடத்தில் விளக்கம் தேவை?

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- பரமசிவம் கருணை வேறு! அகண்ட பரசிவ கருணை வேறு??

வைத்தியம் :- பாடல் விளக்க நிமித்தமாக சொல்லும்போது இரண்டும் வேறு வேறுதான்.

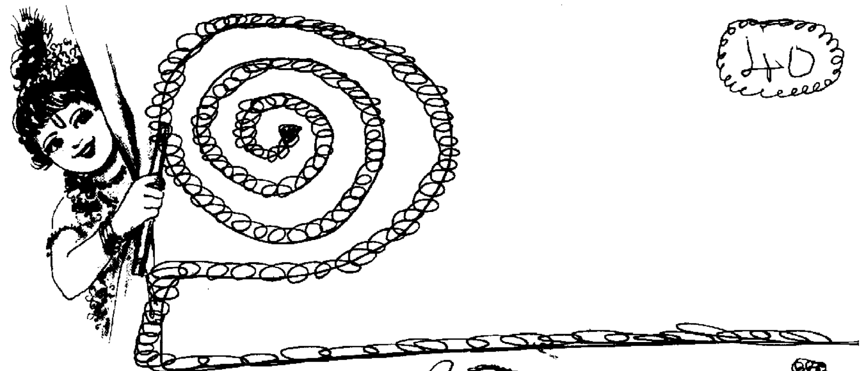

உள் உணர்வோடு ஒன்றி உணரும் போது, இரண்டும் ஒன்றே! மஹாத்மா!

ஸ்ரீமஹாத்மா :- சற்று விளக்கம் கொடுங்கள் கேட்போம்??

வைத்தியம் :- விளக்க நிமித்தமாக சொல்லும் போது பரசிவம் வேறு பரமசிவம் வேறு தான்.

பரசிவம் என்பது பரநிலையை குறிக்கிறது என்றும், பரமசிவம் " ஈசன் நிலையாகிய இறைநிலையை குறிக்கும் என உணர்க. அதேபோல் சிவம் :- பரநிலை! சிவன் :- இறை நிலையாகும் எனவும் உணர்க.

மேலும் ஸ்ரீமத்ரிபுகீதையில் வரும் வாக்கு எல்லாமே

18வது பாடலுக்கு விளக்கம்

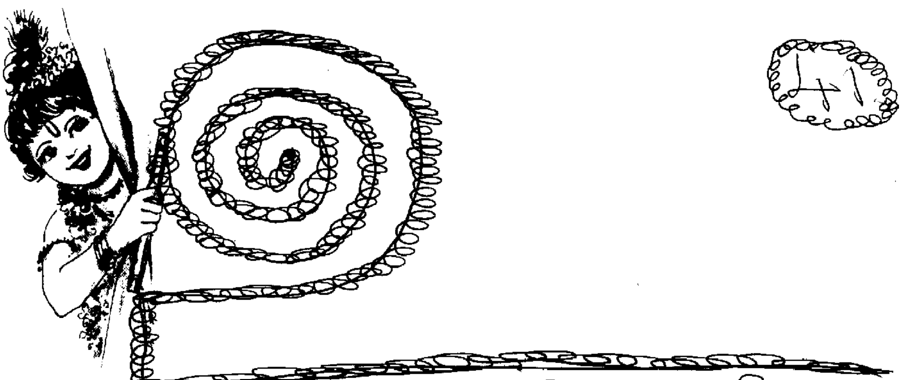

சிவன்! சிவன்!! என்றே வரும். அவைகளை எம்
ஸ்ரீகுருதேவரும்! எம் கண்ண பரமாத்மாவும்!
பிரித்தெடுத்து எழுதும் போதே, பரநிலை
அனுபவம் பெறும் நிலைக்காக,

சிவன் என்பதையெல்லாம் **சிவம்**! என
மாற்றிவிட்டார்கள் என உணர்க.

இறைநிலையை மாற்றி, பரநிலையாகவே எழுதியது
தெய்வ நிந்தனையல்லவா? என கேட்கத் தோணும்.
அது தெய்வ நிந்தனையல்ல. தெய்வ உபசாரம் ஆகும்.
எப்படி என்றால் :- தெய்வத்தை **நாமாக்கி**!
அதாவது நமக்குள்ளாக்கி தெய்வத்துள் நாமாகி

42

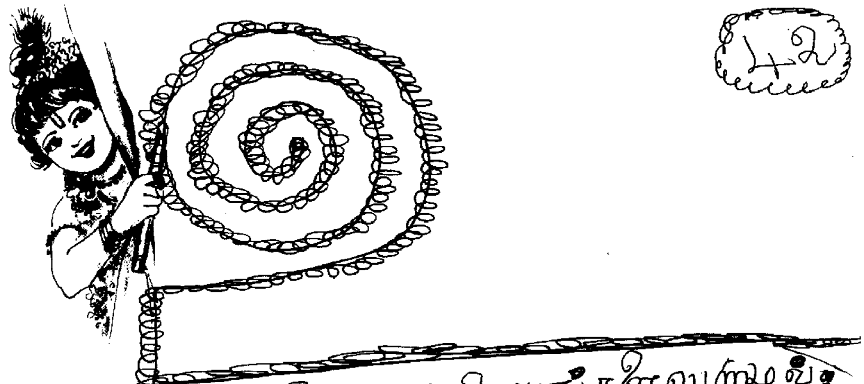

அதாவது தெய்வீக குணாதிசயங்களை பெற்ற,

" குணுபவங்கள் "

பெற்று நாமே ஸ்ரீபகவானாகி ஸ்ரீபகவானே நாமாகும் நிலை பெற வேண்டும்.

குறிப்பு :- தெய்வீக குணாதிசயங்கள் :-

ஸ்ரீபகவானின் மாயா அபூர்வ சக்திகளாகும்.

தெய்வீக குணுயவங்கள் :- ஸ்ரீபகவானின் ஸாந்தி ஸத்வ குணம் (ஏககுணம்) இதுவே ஸ்ரீபகவானின் நிலை. இது தெய்வநடத்தையல்ல. தெய்வஸ்வரூபம் ஆகும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- தெளிந்த விளக்கம் வெகுவெகு அபூர்வமே. வெகுவெகு ஆனந்தமே பாபா. இனி பாடலின் விளக்கத்தை எம் சிற்றறிவுக்கு எட்டும் நிலையில் அமைய வேண்டும் பாபா.

43

தெய்வம் மனுஷ்யாணம்:-
ஸ்ரீ பகவான் வாக்கு:-
ஓம் அம்ஸ ஸ்வரூபம்
உ மனித வடிவமே என்கிறான் எம் கண்ணன்.

வைத்தியம்:- நல் வது மஹாத்மா. பர ஒலியாகவே வெளிவருகிறது. சிரத்தையுடன் கேளுங்கள் மஹாத்மா.

ஸ்ரீமஹாத்மா:- பர ஒலி ஒலிக்கிறது என்கிறீர் பர ஒலிதான் என நம்புவது எவ்வாறு பா?

வைத்தியம்:- தெய்வம் மனுஷ்யாணம் என்ற வாக்கியத்தை எப்படி நம்புகிறீர் மஹாத்மா? அவ்வாறுதான். அதாவது இக்கலியில் தெய்வம் நேரில் தோன்றாது என்றும் மனித வடிவில்தான் தோன்றும். என்றும் உம் போன்ற ஸ்ரீமஹான்களின் அனுபவமாக இருக்கிறது.

அவர் இடைமறித்தார்: யாம் தான் என்று தாங்களுக்கு கிடைத்தோமா பாபா?

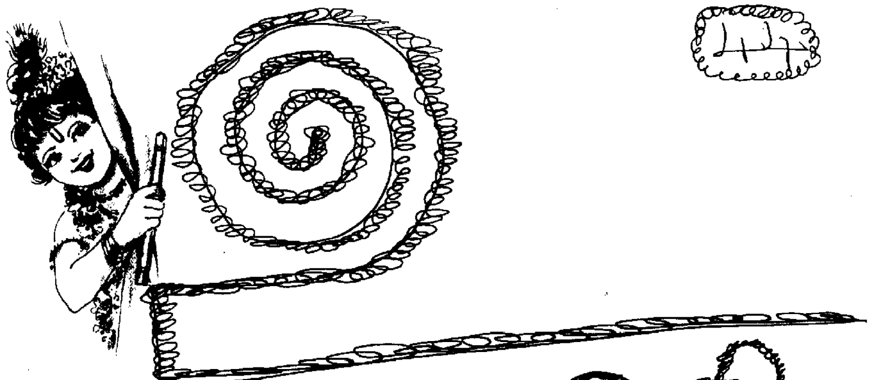

யாரைக்கண்டாலும் அவரை ஆ மஹாத்மாக்கள்
பட்டியலில் சேர்த்துவிடுகிறீர்கள். அதையும்
நாங்கள் மறக்கவும் | மறக்கவும்!
முடியவில்லை. அது எப்படி இருக்கிறது என்றால்?
வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்மரிஷி பட்டம்!
கிடைத்தது போல் ஆகிவிடுகிறது. இப்போது
வைத்தியம் இடைமறித்தது. பெரியவர்கள்
மஹாத்மா! அவ்வாக்கியத்தை நிறைவு செய்து
விடுகிறேன். யாம் சொன்ன கடைசி வாக்கு என்ன??
ஸ்ரீமஹாத்மா:- தெய்வம் மனுஷ்ய ரூபேண என்ற நியதியில்
தெய்வம் மனித வடிவில் தான் தோன்றும். அது
நேரில் தோன்றுவது என்கிறீர்கள். எந்நிலையிலும்
வைத்தியம்:- அதைப்போல் பர ஒலியும் து.
ஏககாலத்தும் பிரத்தியக்ஷமாக நேரில் ஒலிக்க

ஸ்பீக்கர் நிலையால் மனிதே
வடிவில் தான் ஒலிக்கும். மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும்.
ஆகாயத்திலிருந்து ஓம் ஒலிக்கும்!
அத்துடன் கேள்வியின் பதிலும் தொனிக்கும் ஒலிக்கும்
அதை இந்த அர்த்தம் தான் விதிவு என என உணரவும் முடியும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா:— இத்வாக்கை இறை பரம் வாக்காக ஏற்றுக் கொள்கிறேம் பாபா.

இனி விளக்கம் தொடரவாம் பாபா.

வைத்தியம்:— இந்த ஒன்றை அவஸ்யம் அனைவரும் வைத்தியமாக உணர வேண்டும். இக்கலியில் மனிதனை பிறந்து முழேட்சு ஆக வேண்டியவர்களும்

ஈசன் கருணையை பெறுவதென்றால்: → 46

நான் அல்ல. நீ. என்னால் அல்ல உன்னால். என்னுடையதல்ல. உன்னுடையது. அவனன்றி அணுவும் அசையாது என அஹங்காரமும் மமகாரமும் நாசமானால் போதும் மறுவினாடியே ஈசன் கருணையை பெற முடியும்.

எவரொருவரும் ஒவ்வொருவரும் வினைவிதி சம்பந்தம் கொண்டவர்களேயாவர். ஆகவே நாமரூப சம்பந்தம் கொண்ட ஓர் இறைவனிடம் **சரண்** அடைந்தே ஆகவேண்டும். அப்போதுதான் வினைவிதியிலிருந்து தப்பிக்க முடியும்.

ஆகவே **பரமசிவனாகிய** ஈசன் கருணையை பெற வேண்டும். ஈசனாகிய பரமசிவன் கிருபை பெறுதவர்களுக்கு **முக்தி** முக்காலத்திலும் எக்காலத்திலும் இவ்வே எம்பெரு சத்தியம்.

இதன் **காரணம்?**

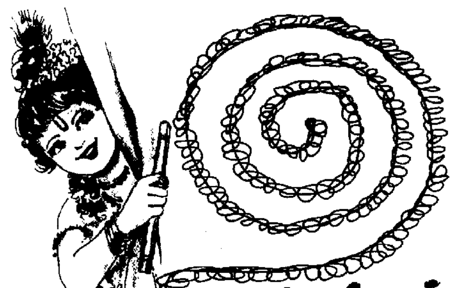

47

பிரம்மம் ஸத்தியம். ஜகத்மித்தையென

ஓர் மாணவனுக்கு ஓர் குருவானவர்:-

சகலமும் பிரம்மமயம் என எத்தனை முறை
போதித்தாலும்; சர்வசதா ஸாஸ்திரம்/
வேதம்/ வேதாந்தம்/ உபநிஷதங்கள்/
பிரம்ம சூஸ்திரம்/ மற்றும் சுத்த அத்வைத நூல்கள்
என ஆயிரக்கணக்கில் **போதனை** செய்தாலும்
இக்கலியுகத்தில் மட்டும்
அம்மாணவனும் சிரத்தையுடன் பாடம் கேட்டாலும்;
இறை கருணை யென்ற ஈசன் கருணையை/
பெறு விட்டால்!!!

"துவைதபயமாகிய" இருமைகள்
சாமான்யமாக விலகி நாசமாகாது என உணர்க.

இதன் **காரணம்?**

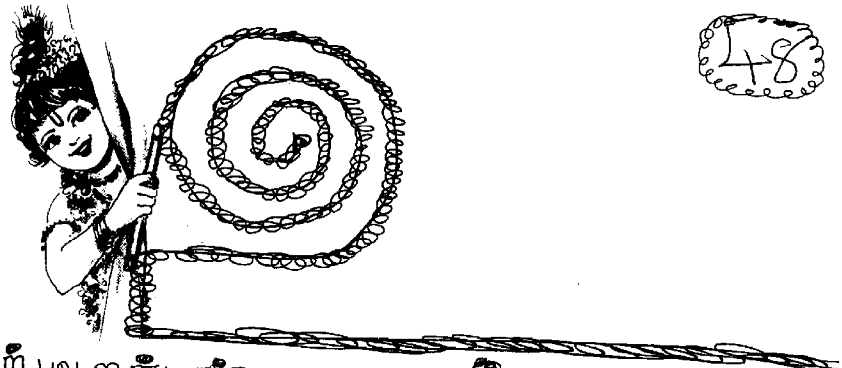

பற் பல ஜன்மங்களாக **நான் எனது** அடைந்த பழக்க (பேச்சு) வழக்க (செய்கை) தோஷ குணங்களில், பெற்ற **வினை விதி**யால் தொடர்ந்த கர்ம, பந்த, வினையானது ஈசன் சிருஷ்டியை தனதாக பாவித்து செய்து வந்த தோஷம் சாமான்யமாக அறியா தன்மையாலும்; நாம ரூப ஜனன மரணத்தை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கும். ஆகவே ஈசனிடம் **சரண்** புகாமல் **மன** இருமைகள் ஒழியாது என்பதே சத்தியம்.

குறிப்பு :- மாயா வினால் மனம் ரசிக்கப் படாமல், மனதிற்கு வடிவு காலம் இல்லை. மனம் பொருந்தியாகாது. அதாவது மனம் அறிவாகாது. மனம் அறிவானால் தான், அறிவு பேரறிவு ஆக முடியும். அதாவது பிரம்மார்ப்பணத்தால் ஜீவன் முக்தி பெற முடியும்.

18வது பாடலுக்கு விளக்கம்

அடைய வேண்டும் 49

பெற

என்பதன் பொருள்

சம்சார சாகரத்தின்

கரையை தாண்ட வேண்டுமே

யன்றி அது பெறுவதல்ல.

பிறவிப் பெருங்கடலை கடக்க

வேண்டும். அப்படி கடக்கும் நிலையே

ஜீவன் முக்தியாகும் என உணர்க.

முதலில் ஸ்ரீபு மஹாத்மா சொல்வதாவது:-

அரியவனே ஆதலினால் முமுட்சு பெறலாம்;

அகண்டபர சிவகருணையை அடைய வேண்டும்

என்றோ தவிர பெற வேண்டுமென சொல்லவில்லை.

அது பெறக்கூடியதல்ல என்றும்;

அடையகூடியதென்றும் கூறுகிறார்.

அப்படியானால் இதன் பொருள் என்ன என உணர்ந்தால்

பரம்சிவம் (ஈசன்) கருணையை பெற வேண்டும் என்றும்,

பெற்ற மறு நொடியே ஸ்ரீஸத்குரு கருணையினால்;

அவர் அருளும் பிரம்மார்ப்பணத்தால் அகண்டபர

சிவகருணையை அடைந்துவிடுவோம் என்றும்.

அடைந்து விட்டோம் என கூறாத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மஹாத்மா.

பாபா

௫௦ பக்தி

பஜகோவிந்தம்; பஜகோவிந்தம்;
கோவிந்தம் பஜ மூடமதே! என்றார்.

அதாவது,
கோவிந்தனை பஜி! கோவிந்தனை பஜி!! கோவிந்தனை சரண் அடைவாய் மூட மனமே! என்றார்.

கருத்து:— கோவிந்தன் = ஓர் மூர்த்தி ஆகும்.
கோவிந்தம் = பசுவாகிய ஜீவன் மீது கொண்டுள்ள பாசம்! அகற்றும் ஸ்ரீபாதாரவிந்தம் ஆகும்.
ஸ்ரீபத அரவிந்

ஆகவே கோவிந்தனை ஒவ்வொருவினடியும் நினைப்பாயாக.

அவன் பாதார விந்தத்தை சரண் அடைவாயாக.

எப்படி என்றால்:— என்ன கிடைக்கும்???

அவனை நினைத்தால் என்ன நடக்கும்??? எதை அடைவோம்???

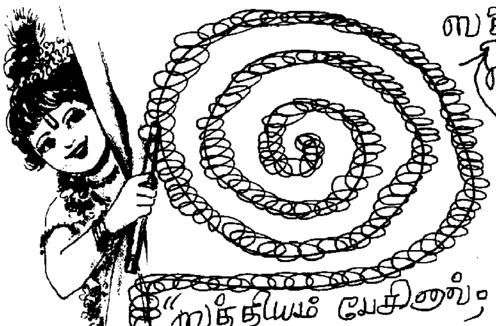

ஸத்தியவாக்கை
ஸத்தியம் பேசு.
தர்மம் செய். 51
நாவை அடக்கு.
கருணையோடு இரு.

"ஸத்தியம் பேசினால் தர்மம் நிலைபெறும்"

இப்படி செய்வதால் என்ன பயன்?

ஏன் இவ்விதம் செய்கிறோம்???

இதற்கு முன் யார்? யார்?? செய்தார்கள்???

என்ன கதி அடைந்தார்கள்????? புதமுக்தியா?

பர
நாம் என்ன ஆவோம்? ஏது ஆவோம்?

ஏன மனக் கணக்கு விசாரணை செய்யாமல்;

மேட்டுத்தனமாக முட்டாள்தனமாக;

அவனை
மனதைக் கொண்டே நினைப்பாயாக. மனதைக் கொண்டே பாதாரவிந்தத்தில் சரண் புகுவாயாக.

இறை & குரு 52

நாமாவை நம்பும் நேயரால்
முழு மூடனாகவும்
வடிகட்டின முட்டாளாகவும்
முழு பைத்தியமாகவும் இருக்க வேண்டும். காரணம்?:-

நீங்க கதி ஆவாயாக. ஞ் கதி அடையாயாக.

ஏன்? எப்படி? எதற்கு? என கற்பனை செய்தால்

பல் பல சந்தேகத்தால்; பற்று பவ

தோஷ குணங்களால் மனம் இருள் அடையும்.

மனம் அறிவாகாது. மனம் ஆனந்தம் அடையாது.

மனதின் பயந்த கற்பனைக்கு எல்லையே இல்லை.

மனம் உருகி, கண்ணீர் பெருகிட, ஏக்க உணர்வால்

சில நிமிஷங்கள் நினைத்தாலும் போதும். உன்னை

யல்லால் வேறு கதியில்லை ஐயனே என சரண் புகுந்தால் போதும்.

53

அவன் என்றால் இறைவனாகும். அது என்றால் ஸத்குருவையும் பரத்தையும் குறிக்கும். இவ்விரண்டும் மனம் / வாக்கு / காயத்திற்கு அப்பால் பட்டதாகும். ஆகவே மேலே கூறிய நிலையில் நம்பிக்கை வேண்டும்.

உன் பவன் அவன் அறிவான்.

உன் பவன் உன் மனம் அறியாது. அறியத் தேவையில்லை.

ஆனால் ஆனந்தம் உன் மனம் உணர்வதை நீ அறியலாம்.

பின் அறிவினால் பேரானந்தம் அடைவாய்.

" பேரறிவினால் பிரம்மானந்தம் என்னும்,

அகண்டானந்தம் உன் ஸத்குருவால் நீ அடைவாய்.

உன் **மனதால்** மனச்சாட்சியால்

" **மனதை** நீ கேட்டுப்பார் ???

ஒவ்வொருஜன் 54
மாவிலும், கரு
வறைமூலமாக
பிறக்கிறோம் பின் விதிவசத்தால்
இறக்கிறோம். ஆனாலும் இவை
வினை & விதி & மாயாவின்
நடைமுறையென்றால் நாம் அறிய
முடியவில்லை. அறியவும் தேவையில்லை. ஆகவே
இறை & குருவை நம்பு. முழுமையாக சரணடை.
நீ பிறந்த பிறவிப் பயனை அடைவாய்.

எத்தனை அன்னை? எத்தனை தந்தை? எத்தனை
மக்களையா? அத்தனை பிறவியிலும்
(பிறந்து இறந்து, இறந்து பிறந்து)
பிறந்திருக்கோம். போதும் போதுமையா!
இறந்திருக்கோம்

என உருகி உருகி, உருகி உருகிப் பாடுகிறாய்.
உன் உருக்கம் உண்மையான உருக்கமல்லவா?

உண்மையான உருக்கமாக இருந்தால் ஆனந்தம் மிளிரும்

உன்னிடம் தோன்றும் ஆனந்தத்தை
"நீ தான் உணர முடியும். ருசியை சுவைத்து நீயே
உணர்வது போல்" அந்த உணர்வைப்படி இருக்கு மென்றால்?

சாந்த நாம ரூபமயக்கமும் இராது.
அதுவைத்தியம்.

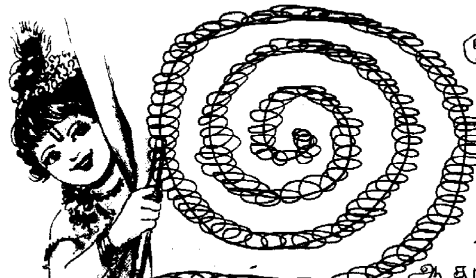

கோவிந்தன் & விந்தன் :- (55)

பசு & பாசத் தன்மையை நாசம் செய்யும் இறைவன் முநிறைன்று :- கருணையோடு நம்பும் மெய்யன்பர்களின் ஆதாரமாகவும் / ஆதரவாகவும் தம் பாதத்தை சுட்டிக்காட்டி யாம் இருக்க பயம் வேண்டாம் என அபயமளிக்கும் கொடுப்பது பாதம் ஆகும்.

84 லக்ஷம் ஜீவ கோடிகளின் கருவறை

சிறை வாசமும் (இதுவரை) போதாதா? இன்னமும் வேண்டுமா???

ஆ... க...வே?

கோவிந்தன் நீ!!! விந்தனின்

பாதாரவிந்தத்தில் சரண் புகுவாயாக.

ஒவ்வொரு மனித (ஆண்/பெண்) ஜீவனுக்கும் பணமும் & பகட்டும் (அழகும்) இடையிலே வந்து போகும் வாலிபம் வரைதான்.

அதாவது 16 வயது வரை அறியாமையின் பருவம்.

20 To 50 வயது வரை வாலிபம் என்ற துடி துடிப்பு ஆகும்.

50 To 70 ,, ,, வரவர தளர்ச்சி, சோர்வு, அயர்வு. முதிர்ச்சி

70 To 80 ,, ,, எதுவும் செய்ய முடியாத இயலாத்தன்மை.

உன் உருக்கம் (56)
உண்மையான
உருக்கமல்ல
என்றதும் சோர்ந்துவிடாதே.
உண்மையான உருக்கம் தான்
மேலும் மேலும் ஊக்கமும் ஏக்கமும் உருக்கமும் அந்த
ஆனந்தமும் பெருகவே அவ்வாறு சொன்னேன். இந்த
ரஹஸ்யமன்னிக்கவும். உண்மையானவை உருக்கம் என்னிடம் உண்டு.

இருமை அழகோடும். இளையபாரு. அழகு யாவும் அழியபார்.

"வாலிபம்" எனச் சொல்லும் 30 ஆண்டுகளில்

காமம் & காஞ்சனம்!

(பெண் ஆசை) (பொன்/பணம்/பொருள் ஆசை.)

க......டு......ம்......சி! யிருக்கு,

நாம் ஏன் பிறந்தோம்? என்பதை உணராமல்,
மண், பொன், பெண்! மயக்கத்திலே இருந்து,
கண்கெட்ட மாட்டது போல் கலங்கிறோம் பூரணமே!! என
ஸ்ரீ மஹான்கள் கூறியபடி **வீண்** அலைச்சல் தானே!
என்ன செய்கிறோம்? என்ன செய்ய வேண்டும்?? என்பதை
அறியாமல் நாய் போலும்! பேய் போலும்!! சுற்றி சுற்றி
செக்குமாடு போல் அலைகின்றோமே!!!

57

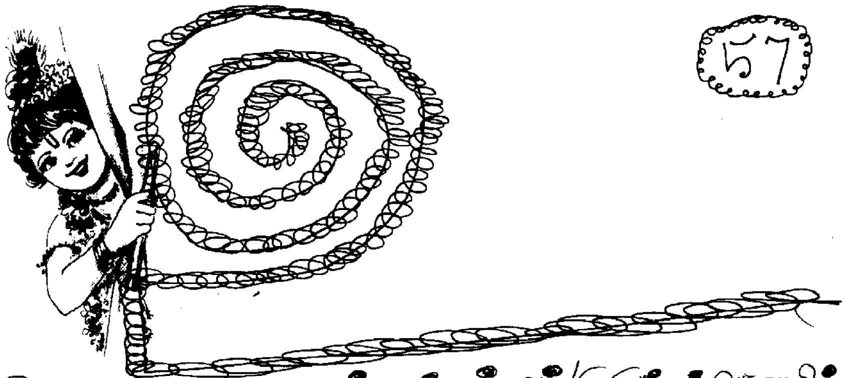

மனைவிமக்கள் / சொந்தம் பந்தம் / குடும்பம் தொழில்

என நாமரூப மயக்க கலக்க யந்திரல்

பிறக்கவும், இறக்கவும், இறக்கவும், பிறக்கவும் இதில் உழது

இடைவிடாமல் கெட்டழிகின்றாயே? கொஞ்சமா

விழிப்புணர்வு வேண்டாமா??? அவ்விழிப்புணர்வு

உண்டாக வேண்டுமானால் ??????????

கோவிந்தனை பஜி! விந்தனை சரண்புகுவாயாக!!

எப்படி என்றால்? மூடத்தனமாகவும் முட்

டாள் தனமாகவும் மட்டித் தனமாகவும்

மடத் தனமாகவும் / பைத்தியக்காரத் தனமாகவும்/

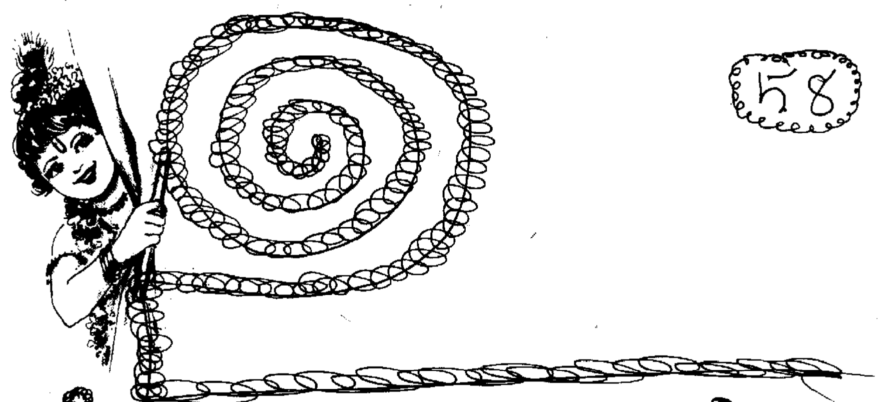

எந்த விசாரணையும் செய்யாமல்;

நம்புக/ சரண் புகுக!!!

மன்னாதி மன்னரையெல்லாம்; இந்த

மண்ணுண்டு போச்சுது/ உன் உடல்

என்னாகும்??? கல்லா? இரும்பா உன்

உடம்பு??? கலியுகம் மட்டும் அழியாத

வரம் உண்டோ சொல்லு??? தன்னாலிங்கு

ஆவது என்ன??? விதியை மாற்ற வரமுண்டோ சொல்லு

???

விதியை மாற்ற முடியாது தான்!

ஆ இன்ப துன்பம் / சுக துக்கம் / நன்மை தீமை / புண்ணிய பாவம் சொர்க்கம் நரகம் என்னும், இருமை விதியை சாதகமாய் மாற்ற வாழ் நீங்கி / ஆனந்தமும், பேரானந்தமும், பிரம்மானந்தமும், ஒருமை பெறமார்க்கம் ஒன்றுண்டு.

அதுவே ஆன்ம விழிப்புணர்வு ஆகும். அது உண்டாக வேண்டுமானால் ??????????

கோவிந்தனை பஜி! விந்தனை சரண்புகுவாயாக!

எப்படி என்றால்? மூடத்தனமாகவும் முட்டாள்தனமாகவும் மட்டித்தனமாகவும்!

60

மடத்தனமாகவும் / பைத்தியக்காரத்தனமாகவும்

எந்த விசாரணையும் செய்யாமல்;

நம்புக / சரண் புகுக //

7 கோடி மந்திரங்களையும் இடைமறாது ஜபித்து என்ன பயன்? ஒருவர் கண்களுக்கும் புலப்படாமல் உலகம் முழுவதும் திரிவதால் (பேய் தான் அப்படி அலையும்) என்ன பயன்? காட்டு மிருகங்களை தம் வசப் படுத்துவதால் என்ன பயன்? வானவரையும் ஏவல் கொள்வதால் என்ன பயன்? வேண்டும் ஸித்திகளை பயின்று வேண்டும் போகங்களை அனுபவிப்பதால் என்ன பயன்? நீர்மேல் நடக்கலாம், அக்கினியில் அமரலாம்.

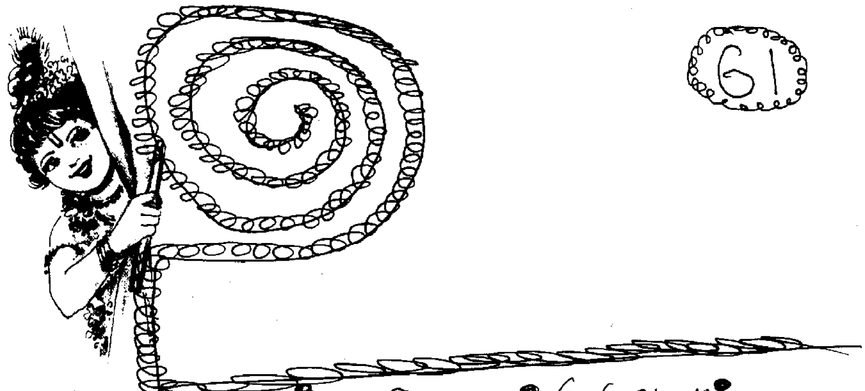

61

காற்றோடு கலந்து, உலகம் முழுவதும்
திரிந்து பெருமை பெறுவதால் என்ன பயன்?
தர்க்க குதர்க்க சாஸ்திரங்களை பயின்று
உலகில் அனைவரையும் வென்று, பண்டிதன்
மஹாஞானி என்றும், அடுக்கடுக்கான
பட்டங்களை பெற்று, உலகம் முழுவதும்
ஜயக்கொடி நாட்டி பிரக்யாதி பெற்றாலும்
என்ன பயன்? ஆயகலைகள் 64லிலும்!
ஆத்ம வித்தையை விடுத்து, மற்றும் அனைத்தும்
கற்று கலைஞன்! கவிஞன்!! என்ற பட்டங்களை பெற்று
உலகம் முழுவதும் போற்ற ஜே! ஜே! என வாழ்ந்தும் என்ன
பயன்?

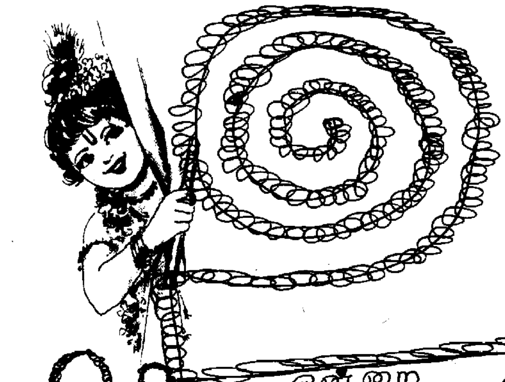

62

யெல்லாம்
விகு| ஒலி ஒன்றை கண்டு தடுக்க உதவுமோ இவை
மண்
கண் துயில் கனவில் கண் கண்ட
காட்சி| எனவும்; வெயிலின் முன்
மஞ்சள்| என மறைந்து விடும்
எனவும் உணர்க.
ஆகவே அவன்| உணரவும்| அவனோடு|
கலக்கவும்; என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால்??
கோவிந்தனை பஜி| விந்தன் சரணம் புகுவாயாக|
எப்படி என்றால்? மூட த்தனமாகவும்| மூட

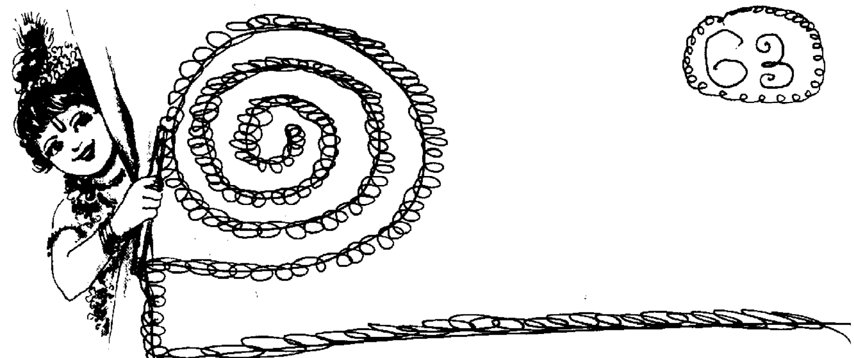

63

பளா தனமாகவும்; மடைத் தனமாகவும்; மடத் தனமாகவும்; பைத்தியக்காரத்தனமாகவும்; ஏது விசாரணையும் செய்யாமல்;

நம்புக! சரண்புகுக!!

ஓ உட் கருத்து.

பக்தி பண்ணினைல்தான்; அதாவது உள்ளம் உருகினைல்தான்; அதாவது கண்ணீர் பெருகினைல்தான்; அதாவது உள்ளம் குழைந்து மிருது ஆனைல்தான்; அதாவது உலகின் எந்த நிகழ்ச்சிகளையும்

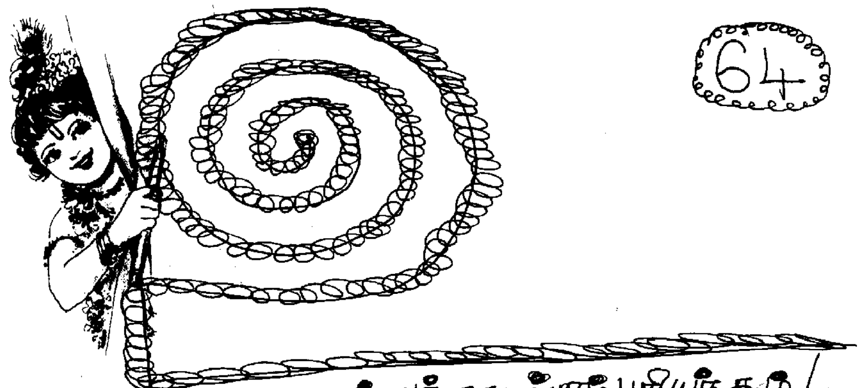

64

நமே எனைஏற்றுக் கொள்ளும் பரியந்தம் /

அதாவது உலகின் ஏந்த நாமரூபத்திலும்.

பிடிப்பற்று சந்தேகங்கள் கலக்க பயமற்றுமோம்

வரையிலும்; அதாவது எல்லாம் அவனே என்றும்

அவன் ஒருவனே என்றும், அவன் செயலே என்றும்;

அவனன்றி அணுவும் அசையாது என்று,

கிடைக்கு விதமாகும் வரையிலும்.

இன்பதுன்பம் / நன்மைதீமை / சுகதுக்கம் / புண்ணியபாவம் /

உ

65

என்ற இருமைகள் நாசமாகி / ஆனந்தம் /
பேரானந்தம் என்ற ஓர்மை ஸ்திரமாகும்
வரையிலும் பக்தி தேவையென உணர்க.
அதாவது அவனை உணரவும் / அவனை
கலக்கவும், என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால்?
கோவிந்தனை பஜி / விந்தன் சரண் புகுவாயாக //
எப்படியென்றால்? மேட த்தனமாகவும் / மட

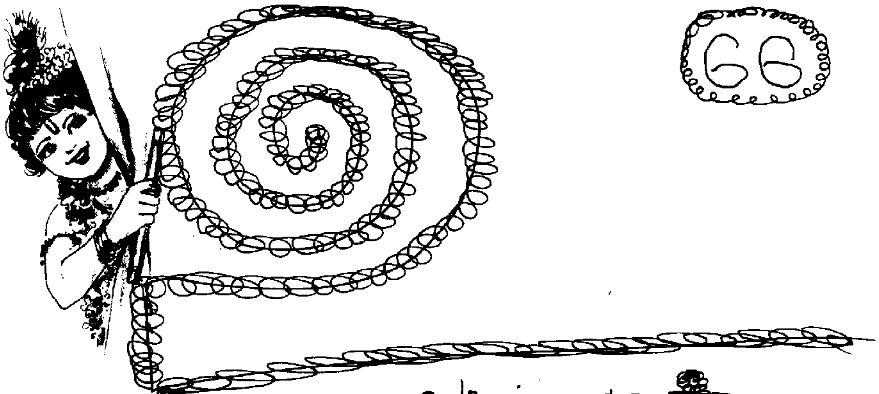

பாண் தனமாகவும் / மட்டித் தனமாகவும் /
மடத் தனமாகவும் / வைத்தியக்காரத்தனமாகவும் /
எந்த விசாரணையும் செய்யாமல்;
நம்புக / சரண்புகுக //

கோவிந்தனை பஜி / என்றும்; விந்தனை சரண்புகுவாய்
என்றும் வந்த கருத்து:- பாடலின் நிமித்தம்
வந்ததாகும். ஆனால் இங்கு உன் இஷ்ட மூர்த்தியே
கோவிந்தனும். அவனுடைய ஸ்ரீ பாதாரவிந்தமே
நீ சரண் புகும் ஸ்ரீ பாதமாகும். எனவே திடமாய் நம்புக.

ஞானம்!

1

ஞானம் என்றால் அறிவு! அறிவு என்றால்
ஆன்மா! ஆன்மாவே பரமாண்மா ஆகும்.
பரமாண்மாவே பரப்பிரம்மம் ஆகும்!
பரப்பிரம்மமே காவாதீதபரம் ஆகும்!
காவாதீதபரமே அகண்டப் பேரொளி என்ற
அகண்டானந்தமாகும் என அறிவால் உணர்க.

அறியாமை என்றால்
தவறு இறைவா குகம்.

2

அஞ்ஞானம் என்றால் அறியாமை ஆகும்.
அறியாமை என்றால் நாமரூப கற்பனையின்
மனம் ஆகும். மனதின் சொரூபம்:- நான்
என்றால்! எனது என்ற அஹங்காரம், அதிகாரம்

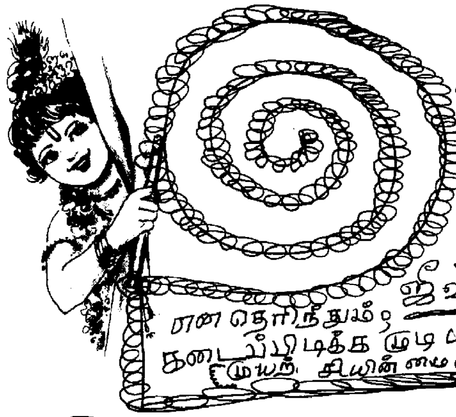

இது இது தான் 68

என தெரிந்திருந்தும் ;- சரணாகதியின் நிஷ்காமிய பக்தியே

வழியென தெரிந்திருந்தும்

ஜீவன் முக்தியே நம் லட்சியம்

என தெரிந்தும் ;

கடைப்பிடிக்க முடியாததே அஞ்ஞானம் ஆகும் (முயற்சியின்மையே)

ஆதிக்கம், அபிமானம், என்ற நான்கின்

"விஸ்வரூபம்" ஆகும். மற்றோர் நிலையில் அஞ்ஞானம்

என்பது சொந்த பந்த பாசப் பற்றின் பின்னவாகும்.

"இது இதுதான்" எனத் தெரிந்தும் ; அகற்ற (அஞ்ஞானம் ஆகும்)

முடியாத ஓர் பசை / ஆகும் எனவும் உணர்க.

② உலகம் :- உலகம் என்றால் :-

மண்ணும் (கல்லும்) ஜலமும்!

தனித்தனியாயும், ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்

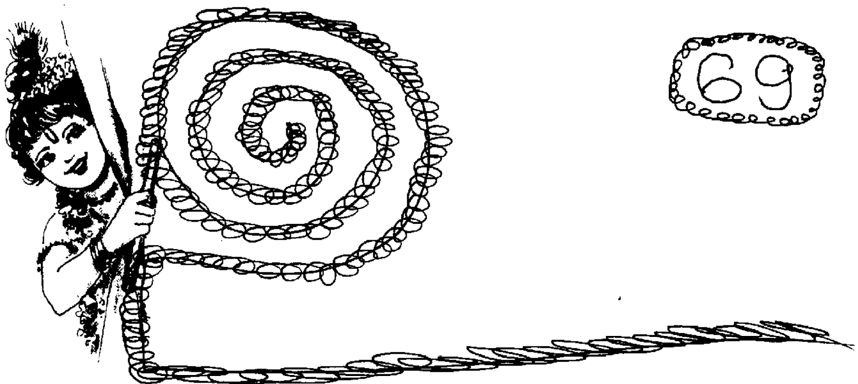

69

பிணைந்ததாயும், அமைந்ததே இவ்வுலகம்.

மனிதனும் ஆன்மாவே. மனதால் ஒடுண்ட தன்மையினால் மனிதன் எனஆனான். மனம்

படைத்த இம்மனிதனும், மனதினையும், அகன்தாய்

மாயா வாகும் / சூட்சும மனமுக

மனம்

கருணை பெற்ற தன்மையால் சக்திமானதன்.

மண் & கல் & ஜவம் / மரம் / இவைகளை ஒன்றுடன் ஒன்றை பிணைந்து இணைத்து மனத்திறமையால் (எண்ணத்தால்)

மாயாவின் கருணையால் விண் அளாவிநிற்கும்.

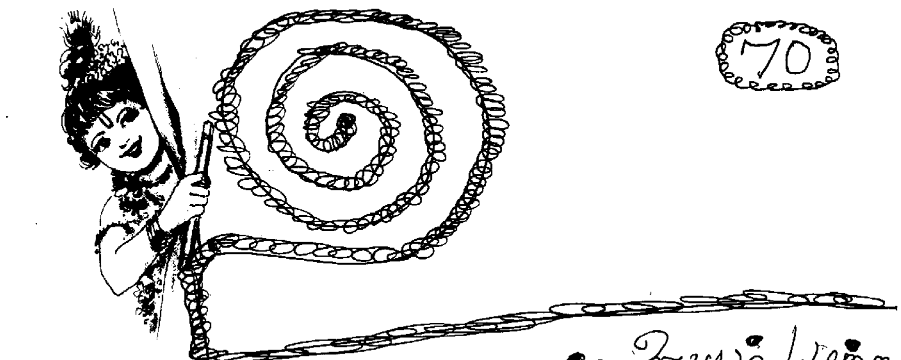

அடுக்குமாடி கட்டிடங்களையும் மற்றும்

விநோதம் & விசித்திரம் பொருந்திய அனைத்

நாமரூபங்களையும் உண்டாக்கிக் கொண்டு

அதிலேயே மயங்கி நிற்கிறான் மனம் படைத்த

இன்றைய மனிதன். மனோமாயா

திருஷ்டியை மறைகிறான்! நான் & என்

எனதென்று கற்பனை செய்து கொண்டு.

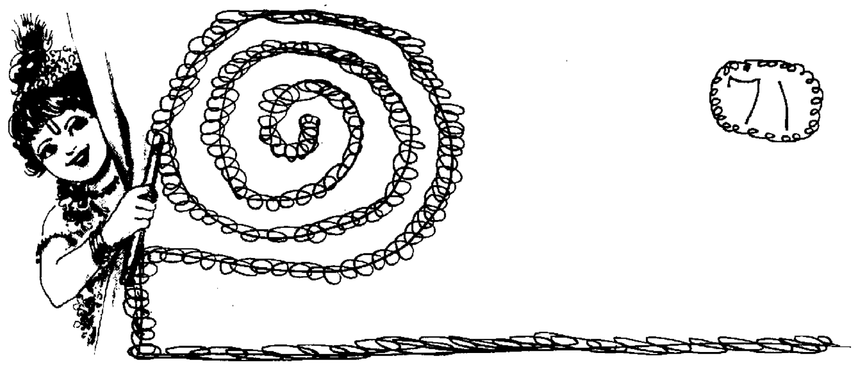

அஹங்கார / அபிமான / அதிகார / ஆதிக்க /

வெறியினில் மயங்க வைத்து விட்டது **மனம்**

& **மாயா** வின் உலகம். தாம் இன்னார்

என்பதை மறக்கடித்து மயங்கச் செய்தது

மனதினில் உண்டான உலகமே எனை உணர்க ஆணவ.

உலகம் ஜடசொரூபமே. பணமும் & பகட்டும் /

அணிமணிகளும் & அழகும் கொடுத்து கற்பனை செய்து

அதில் வீழ்ந்து புண்ணியபாபமும் / ஜனனமரணமும்

வலியவேற்றுக்கொண்டது மனமே / உலகமல்ல.

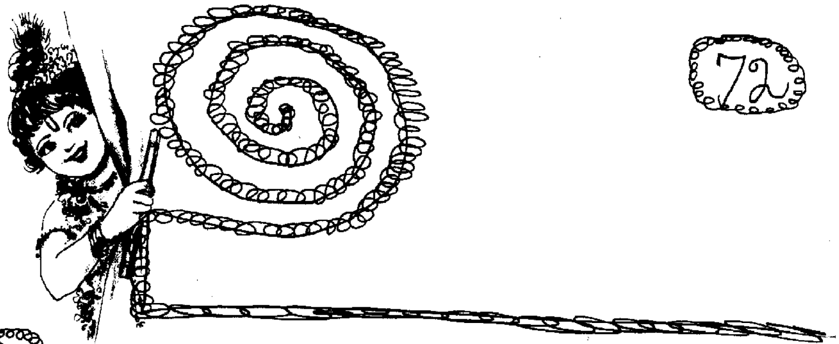

72

4 மனம் :— நாமரூப கற்பனையால் உண்டானதே மனமாகும்.

(கற்பனை இல்லையானால் சாந்தியான அறிவாகிவிடும் மனம்)

இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்த எமக்கு எவ்வண்ணம் வந்தது என எண்ணியாம் பார்க்கின், மறதி நினைப்புமாய் வந்த வந்த மாயா மனதினை வந்தது என உணர்க.

அதாவது:— நாமரூபங்களை நினைத்தால் (நான் எனதென) ஜனனம்

(இறை உணர்வோடு எல்லாம் நீ ” உனதாதல்) மறந்தால் (மனம்) மரணம். (சாந்தியான அறிவு)

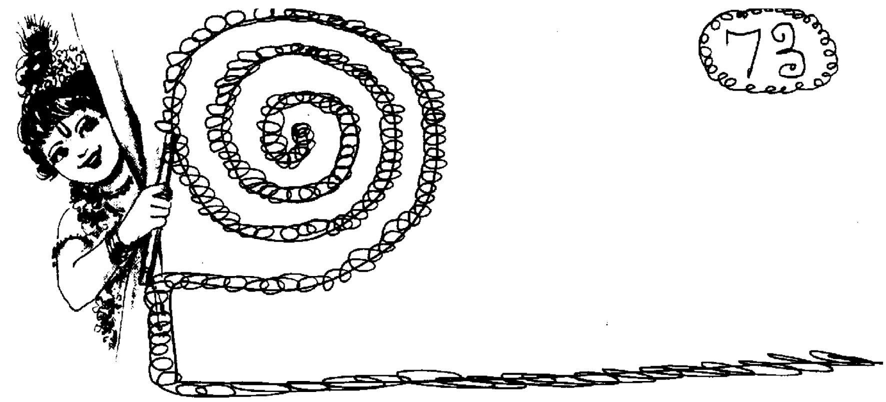

அதாவது :— எண்ணம் தோன்றினால் (எண்ணினால்)
மனம் உண்டு. நாமரூபஜகமும் உண்டு.
அங்கு நான் / நீ / என்னும் உணர்வு / எனது உனது உண்டு.
எண்ணம் இறந்தால், மறந்தால்; தோன்றாமலிருந்தால், ஜீவநிலையில்
மனம் இல்லை. நாமரூபஜகமும் இல்லை. காரணம் :—
ராகத்துவேஷாதிகள் / அதாவது விருப்பு வெறுப்பு
இல்லை. அதனால் ஜகம் ஜடமாகிவிடும். அது இறந்தநிலை ஆகும்.
ஜகம் ஜடமானால் ஆனந்தம் ஒன்றே உண்டு.

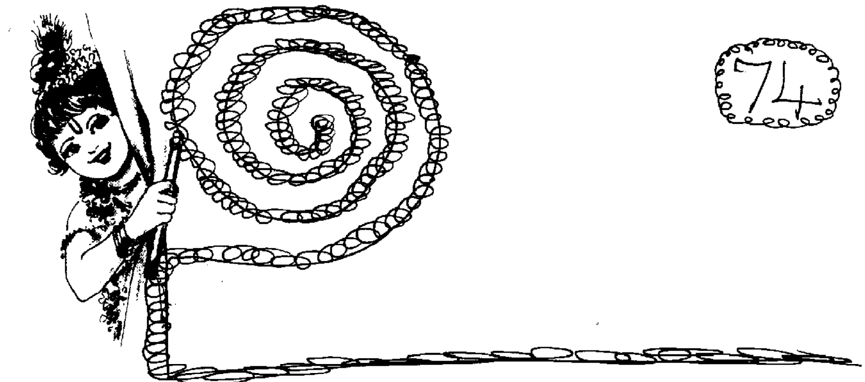

74

ஜகம் ஜடமானவை, அஞ்ஞானத்திற்கு அறியாமைக்கு இடமே இல்லை. நாமரூப ஜகம் ஜீவர்கள் இவைகளின் தோற்றம் ஜடமானவை எல்லாம் பொம்மைகளாகி விடும். பொம்மை வாட்டமில்லை.

அதாவது சிற்பம் சித்திரமாகி விடும். அங்கு விசித்திரம் விநோதம் அறவே இராது. காரணம் கற்பனையின் மனம் இல்லாததே காரணமாகும்.

ஐந்தறிவு :— 75

உணவு தேடுதல்.
இருப்பிடம் தேடுதல்.
இனப்பெருக்கம்.
தற் காத்துகொள்தல். நடப்பன, பறப்பன,
நீந்துவன, ஊர்வன இடம் அமைத்தல். ஐந்தறிவாகும்.
அதுவே உணவுக்கு வழி அமைத்தது / கள்

விளக்கம் :— நாமரூப ஜகஜீவ / தோற்றங்
ஜடம் என ஆறைவ் என்பதை சற்று ஆழ்ந்
பரமும் தி
கவனிக்கவும் :— கல்லும் மண்ணும் ஜீவனும்
எங்களை உபயோகப்படுத்தி நீடு ஏன
அடுக்குமாடி கட்டிடங்கள் / தொழிற்சாலைகள் /
என உங்கள் சுய தேவைக்கு பயன்படுத்தி
கொள்ளுங்கள்
என சொல்வதில்லை. மரங்களிலும் குகைகளிலும்.
வாழ்ந்தான் அன்றைய மனம் இவ்வாத அறிவு
டன்கூடிய மனிதன். தவியில் மனம்
அறிவே மனமானது மனதினால்
வந்ததின் தேவை & ஆசை / ஆசை & தேவையென.

பாச வலையில் மாட்டிக்கொண்டான் மனிதன்.
அதனால் விருப்பு & வெறுப்பு என்னும் குண
தோஷமும் / அத்துடன் ஒருவரோடொருவர்
போட்டி & பொறாமை என்னும் தீய சக்திகளும்
பின்னிப்பிணைந்தன. அதனால் அஹங்காரம் /
அதிகாரம் / ஆதிக்கம் / அபிமானம் / நான் என்னும் எனது
என்ற புண்ணியபாபம் / நன்மைதீமை / சுகதுக்கம் / என்ற
இருமைகளால்; ஆனந்தம் என்ற ஒன்று
மறைபட்டு போனது. அழியவில்லை.

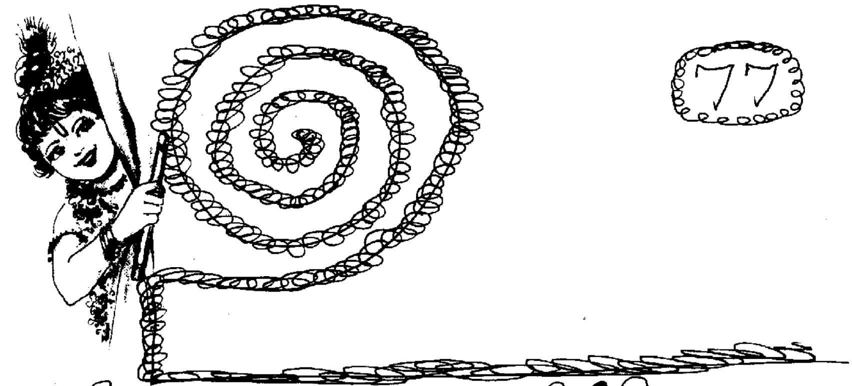

77

ஜாதி இரண்டொழிய வேறில்லை;
சாற்றுங்கால்;
மேதினியில் (உலகில்) இட்டார் பெரியோர்
இடாதார் இழிகுலத்தார்;
பட்டாங்கில் (சாஸ்திர நீதியில்) உள்ளபடி!

அதாவது தம்மிடம் "இறை கிருபையால்"
இருப்பதில் எளியவர்க்கு எப்பவனும்
எதிர்பாராமல் கொடுப்பவனே பெரியவன் என்றும்;
அப்படி கொடாதவன் சிறியவன் என்றும்;
அதாவது,
உயர்ந்த ஜாதி! தாழ்ந்த ஜாதி! என ஆன்றோர் சொல்வர்.

உ

சூஸ்திரன் :- 78

மேலே கூறிய அம்
மூவருக்கும் சேவை செய்து
ஸாஸ்திர வேத, ரகஸ்யங்களை
(சூஸ்திரமாக) (நுட்பமாக) அறியவருகும்.
அவனே சூஸ்திரன்.

மற்றோர் நிலையில் :- ஜாதி இரண்டே
ஒன்று ஆண் ஜாதி / மற்றொன்று பெண் ஜாதி /
எனவும் கூறுவர். அப்படி கூறினாலும்
அங்கங்களால் இப்பிரிவு என்றாலும்;
இருப்பில் ஒன்றே என்றும்;
(மாகஸ பதுமை என்ற நிலையில்)
அத்வைத பாணியில் / ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர்.

பின்னர் வாழ்க்கையில் இவ்வாறு தர்மமாக ஸ்ரீமஹான்கள்
பிராம்மண / க்ஷத்திரிய / வைஸ்ய / சூஸ்திரன் / கூறுவது:
என வர்ணாஸ்ரம தர்ம நியமித்தம் ஆன்றோர் கூறுவர்.
(சூஸ்திரன் :- மேலே காண்க)

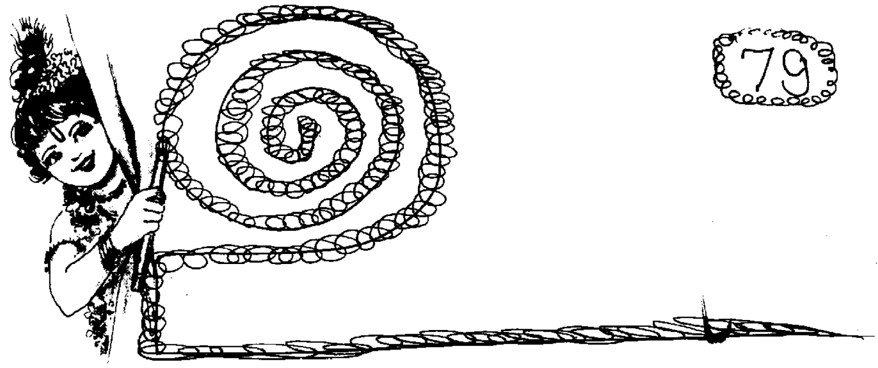

79

அது இன்று இழிந்த குண கற்பனையால்
ஆயிரக்கணக்கில் ஜாதிகளை பெருக்கிக் கொண்டு
சண்டை சச்சரவாகி பழிபாவச் செயலாகிவிட்டது
இந்த நாமரூப உலகில் ஜாதிமதம்
என இருபிளவால் உலகம் அழிந்து வருகிறது.
இதுவே கலியின் நீதிவிதியின் நியதி
ஆகும் என ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாக்காக அறிகிறோம்.
கலியுக நாமரூப விதை விசித்திர மாயாஜால
அதிசயங்கள் எல்லாம் "அக்கினி"யால் அழிந்து

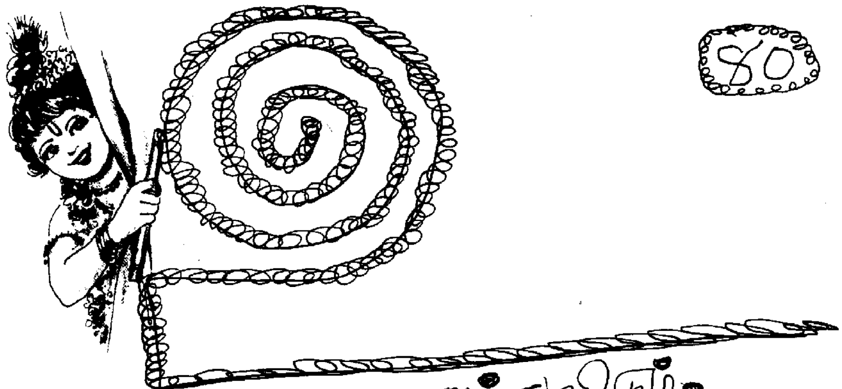

அணு அணுவாக மறைந்துவிடும். ஜீவர்களின் எண்ணிக்கையும் வெகுவாக குறைந்து விடும். குணதோஷ கலிக் மனம் விருத்தியினாலேயே சர்வ நாசம்! ஏற்படும் போதுதான் ஒன்றே குலம்! ஒருவனே தேவன் என்பது பரப்பிரத்தியக்ஷமாகும்! என ஆதி ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்கால் அறிகிறோம்.

81

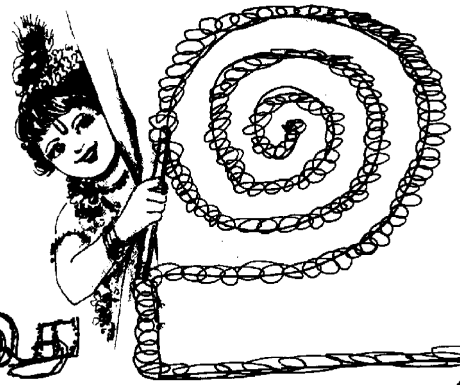

இது 800 ஆண்டுகளில் கலியுகம் நிறைவாகும். அதன் பிறகு ஸத்ய யுகம் ஆரம்பம் ஆகும் என ஆதிபரிமஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.

A ஒன்றே குலம்:— மனித இனம் உட்பட 84 லக்ஷம் ஜீவகோடிகளிலும், நடப்பன / பறப்பன / நீந்துவன / ஊர்வன / கிருமி கீடங்கள் அடங்கும். அதில் மனித இனம் மட்டும் பிரித்தெடுத்த நிலையில் ஒரே இனமாகும். அங்கு மனம் இல்லை. அறிவொன்றே உண்டு.

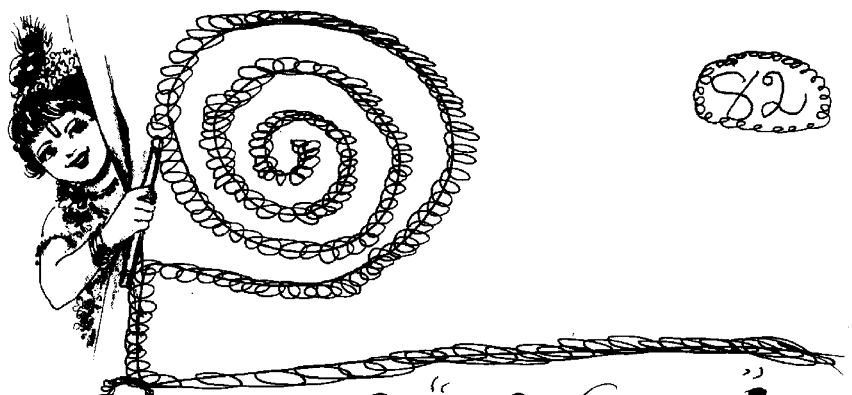

S2

மனிகு

இனம் என்று "மனித குலமாகும்" என அறிக.

(மட்டும்) கலியுகத்தில் மனம் & கலி / இவைதான்
"மனிதன்" என்ற நாமம் வழங்கப்பட்டது.

மனம் உடைய தன்மையால் மனிதன் எனஆனான்.

"ஸ்ரீபகவானின் அம்சம்" பெற்ற தன்மையினால்
அவன் அம்சமான மனித வடிவமானான்.

(B) ஒருவனே தேவன் :- ஸ்ரீஹரயன் / ஸ்ரீ ஹரி /
ஸ்ரீ ஹரன் / ஆகிய இம்மூன்றும் **காரண** ஸ்வரூப
ஸ்ரீபிரம்மதேவன் / ஸ்ரீமந்நாராயணன் / ஸ்ரீசிவபெருமானும்.

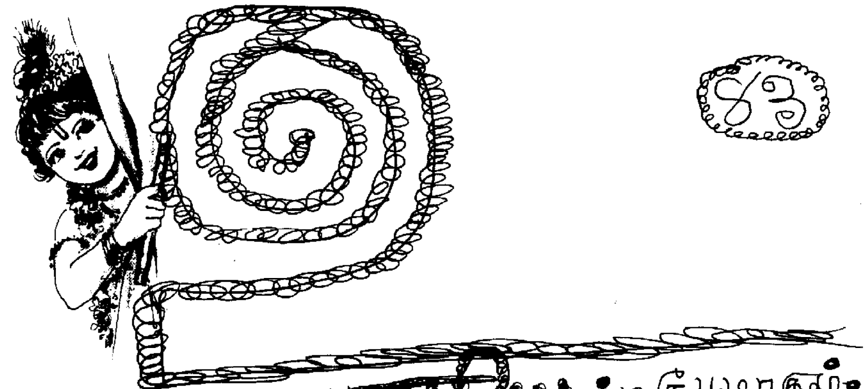

ஆகிய மூன்றும் காரிய ஸ்வரூபமாகும்.

காரிய சொரூபம் தாங்கிவந்த மூன்றும்;

காரியத்தின் நிமித்தம் "அங்கங்கள்" வேறுபடலாம்.

ஆனால் இருப்பு நிலையில்; மூன்றும் பொன்னே.

காரிய நிமித்தம் கர்த்தாக்கள் ஆகின்றன.

காரண நிலையில் ஸ்ரீ ஸத்குரு ஆகின்றனன

(ஆனால் மூன்றும் ஒன்றே)

ஸ்ரீமஹான்கள் வாக்காக அறிகிறோம்.

மூன்றும் பொன்னாக இருப்பதால் எந்த பேதமுமற்ற

ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி &
ஸம்ஹாரம் ஆகியவைகள்
மூன்றும் செய்பவர்
எவரோ அவரே
கர்த்தா ஆகும்.
கர்த்தாக்கள் ஆனல்தான் தேவனாக முடியும்.

“ஒருவனே தேவன்” என்பது ஸத்தியமாகிறது.

ஓர் சிறிய விளக்கம் :

மற்றும், ஸ்ரீ விநாயகனும், ஸ்ரீ முருகனும்,

பிரணவ சொரூபியாயும் !!!!!

(பிரணவத்தின்) வடிவமாயும்

யோக மாயாவின் ஒலியாயும்

இருப்பதால் “கர்த்தாக்கள்” இதை ஏற்க முடியாது,
” கூடாது.

ஸ்ரீராமனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், தோற்றம் &

இருப்பு & மறைவு தோற்றுவதால் “கர்த்தாக்கள்”

இவர்களை ஏற்க முடியாது.

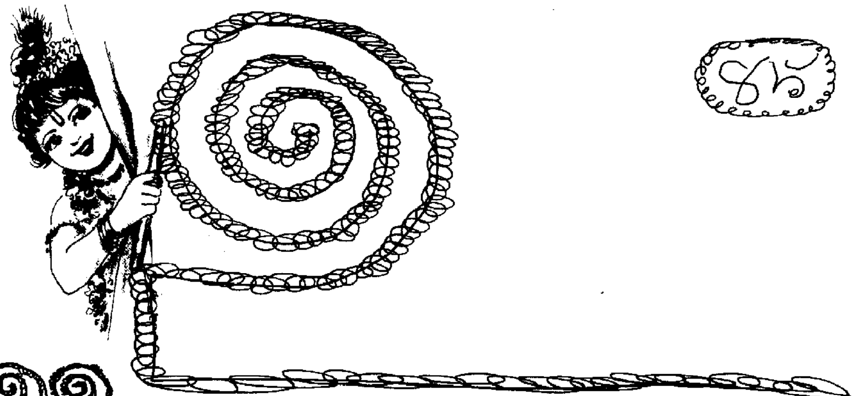

௩௩ கோடி தேவர்களும் காவல் தெய்வங்களாகவும் / பரிவார தேவதைகளாகவும் இருப்பதால் அவர்களும் "கர்த்தா" ஆகமுடியாது.

48 ஆயிரம் மஹரிஷிகளும் குரு"மார்களாக இருப்பதால் அவர்களும் "கர்த்தா" ஆகமுடியாது.

மாயா வும் உலகஜீவ இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பதால், மாயாவும் "கர்த்தா" ஆக முடியாது.

நமக்கு ஸாஸ்திர வேத புராணமே பிரமாணம்

புத்தர்! இயேசு! அல்லா! குருநானக்! மஹாவீர்!

ஆகிய இவர்கள், அவதாரபுருஷர்களாக!

இருப்பதால் அவர்களும் "கர்த்தர்" இல்லை.

ஸாஸ்திரம்

வேதம் & புராணம்!

சொல்வதாவது:— ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன்!

ஸ்ரீமந் நாராயணன்! ஸ்ரீ சிவபெருமான்!

ஆகிய மூவரையும் சிருஷ்டி! ஸ்திதி! ஸம்ஹார!

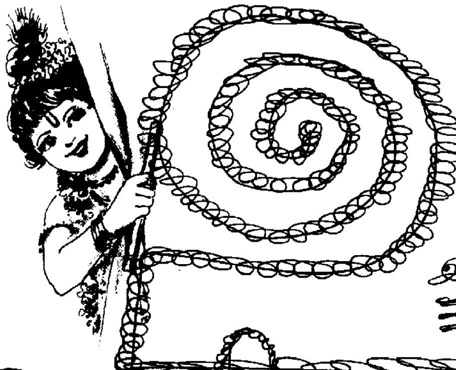

ஸாஸ்திரம் (87)
வேதம் / புராணம்
ஆகிய இம்மூன்றுமே
ஒருவனே தேவன் என
இம் மூவரையும் குறிப்பிடுகிறது
ஏற்புடையதே.

"தொழில்" நிமித்தமாக • அதாவது
திரிகர்த்தாக்களாக வேத
பேசி, புகழ்ந்து கொண்டாடி வருகிறதென
ஆதிபரம ஞான்கள்வாயிலாக அறிகிறோம்.

ஆனால்? பர நிலையில் அம்மூவரும்;
(ஸ்ரீஹயன் / ஸ்ரீஹரி / ஸ்ரீ ஹரன்) ஸத்குருவே
என உணர்க.

இயக்க நிலையில் வேதமும் இதிகாசமும் புராணமும்
பேசும் நிலையில் கர்த்தாக்களாகியஈசனே.
இயக்கமற்ற நிலையில் ஸ்ரீ ஸத்குருவே என உணர்க

வேதாந்தம் கூறுவது:-

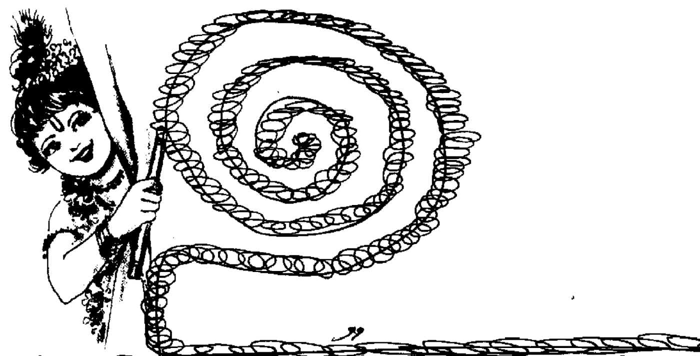

"கர்த்தாக்களாகவேதான் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹார" நிலையில் தேவன் ஆக முடியும் என உணர்க.

ஜீவரக்ஷிப்பை உடையவனே தேவனாகும் என உணர்க.

இம் மூவரும் தொழில் "அங்கங்களை" வைத்து வேறாகவும்

பொன் என்ற "ஓர்மையை" வைத்து ஒன்றாகவும் உணரவும் முடியும்.

இம் மூவரும் இயக்க நிலையில் மூன்றாக தோன்றினும்

பொன் என்ற "இருப்பு நிலையில்" ஒன்றாக இருப்பதால் "ஒருவனே தேவன்" என்பது

இம் மூவருக்கே ஏக கருத்தும் என மஹான்கள் சொல்வர்.

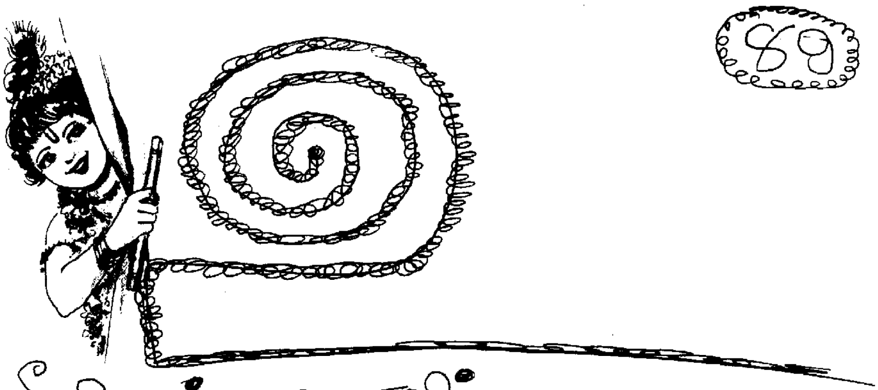

ஸ்ரீகிருஷ்ண, கோவிந்த, ஹரே, முராரே,
ஜனார்த்தன, நாராயண, வாசுதேவா!!! என்ற
இறைநாமாவை திரும்ப திரும்ப, ஸ்மரணை
செய்தவண்ணம், சாய்ந்த நிலையில்
கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்த
நிலையில், பேரானந்த ஸாஹரத்தில்
மூழ்கிய வண்ணம், அப்பைத்தியமும் மன
ஸ்மரணை கெட்ட நிலையிலிருந்தது.

அப்பைத்தியத்தின் சிரசில்,
தம் அபய கரத்தை வைத்து, தடையாநிலை
எம்பெருமானாகிய திருடன் என்னும் யில்
கண்ணன்/ அருகில் உள்ள மேஜையில்
அமர்ந்தவண்ணம், தம் பவள வாய்
திறந்து, சொன்ன அமுத மொழியாவது?

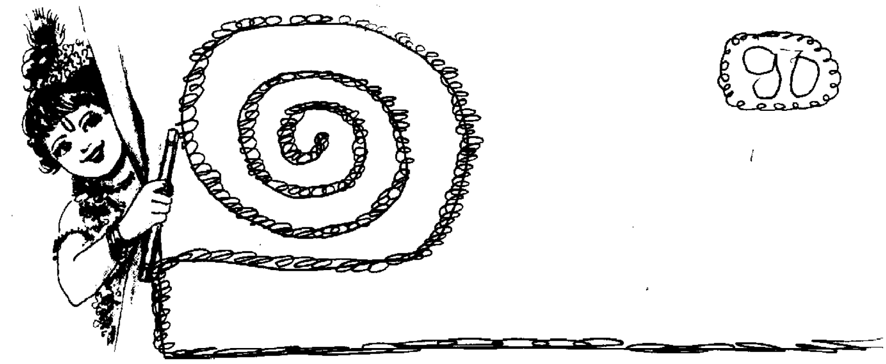

90

கண்ணன் :- கொழுந்தே பாபா!
எம்மை எதற்காக அழைத்தாய் ???
அப்பைத்தியம் எழுமுன்றது எனஅவருடைய ஹே பிரபோ!
பொறு! பொறு! என தம் கைகளால் தோளில்
அழுத்திய நிலையில் அவசரம் வேண்டாம்.
இந்த தள்ளாத வயதில்; எழுவதை
தள்ள முடியவில்லையா?

பைத்தியம் :- நீயே அனைத்தும் செய்யும் போது
யாம் எங்கே தனியாக இருக்கிறோம் ???;

கண்ணன் :- இயக்குவது யாமாக இருந்தாலும்; இயங்குவது உன் தேகம்தானே ஐயா?

வைத்தியம் :- ஹே பிரபோ! அத்தேகத்தின்
இருப்பும்! இயக்கமும்! அதனுள் பொதிந்த
கருத்தும்! உனதன்றி வேறு யார்??

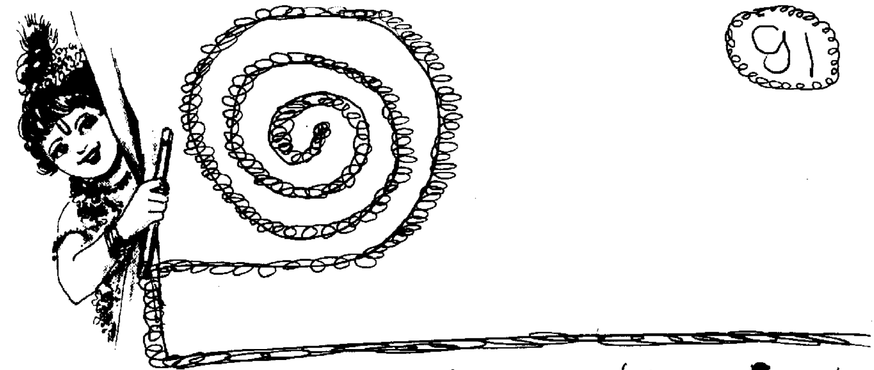

கண்ணன் :— போதும்! போதும்! கொழுந்தே!
எம்மை அழைத்த காரணமேது? அதை
யாம் தெரிந்து கொள்ளலாமா?
வைத்தியம் :— இந்த ஏழை அழைத்த காரணத்தை
நீ அறியாயாயிரயோ? ஏன் இந்த நாடகம்?
கண்ணன் :— நீ அழைத்த காரணம் :— முழு
லௌகீகமாகும். வாக்கை உரவைத்து
ஆத்மாக்குக்கு! வாக்களவேயே பதில் தர வேண்டும்.
இதுதானே நீதி. இதுதானே தர்மம்??
வைத்தியம் :— தர்ம சொரூபனே! வைத்திய
லிங்கமன்றி! யாமே சொல்லி விடுகிறேன்.
இனி இவ்வுலகம் எப்படி இருக்கும்? ஜீவநீதி என்ன?
கண்ணன் :— கலியுக உலகம் :— (1) நான்! என்னுவ்!
எனது நிலைதான் இவ்வுலகம் இருக்க வேண்டும். இருந்தே
ஆக வேண்டும்.
(௨) சொந்தம் பந்தம், பாசம் பற்றுடன் தான்
இவ்வுலகம்

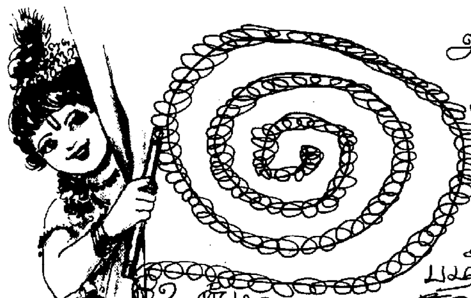

அவன் பொருள்
செயல்
"அவனன்றி
அணுவும் அசையாது
என்பது ஸத்தியமானால்
(92)

தோஷதீய குணங்களேது?
பழிபாவ செயல்களேது??
உண்மை கற்பனை எண்ணமே அவ்வாறு தோற்றுகிறது
உள் ஆழ்ந்து நிதானமாக உணர புரியும்.

கவ கவ, கவ கவ, கவ கவ, கவ கவவென
ஜொலிக்கவேண்டும்.

(3) "அடக்கம்" கூடவே கூடாது. ஒருவரை
ஒருவர் அடக்கி வாழ்வதே வாழ்வின்
லக்ஷியமாக இருக்கவேண்டும்.

(4) எதிர்பார்ப்பு / விளம்பரம் / ஆடம்பரம் /
(வியாபாரம்) (கட்டவுட்) (படாடோபம்)
தற் பெருமை / போட்டி / பழிச்சொல் பாபச் செயல் /
இவை ஆறிலும் ஜே ஜே என ஆர்ப்பரிக்கவேண்டும்.

(5) அரசியல் / சினிமா / புரணி பேசுதல் (ஒருவரை ஒருவர்) / இவை
மூன்றிலும் மணக்க நாற வேண்டும்.

(6) பக்தி / விளம்பர வியாபார ஆடம்பரமாக இருக்க
வேண்டும்.

இதில் கூறும் 10 குணங்களும் தசாவதாரம் என கூறியது (93)
கண்ணன் என்றால்? கள்ளம், கபடு, சூது என அவனை கூறுவதால், ஞானம் & கல்வியும் அவனது இருகரங்களாகும். அவ்விரண்டை அன்பும், கருணையுமாகும் என உணர்க.

(7) ஜாதியாலும் / மதத்தாலும் / ஆகம்பம் போன்று ஜனங்கள் (வெடித்து) சிதறுண்டு போவர்.

(8) "நான் சொல்வதைத்தான் நீ கேட்க வேண்டும்" என்பான் மனிதன். ஒருவர் சொல்வதை ஒருவர் கேட்கக் கூடாது கேட்க இயலாது.

(9) (அதனால் விரோதம் துரோகம்) நம்பிக்கை துரோகம் / செய்நன்றி மறத்தல்! வாக்கில் அசத்தியம் / வாக்கில் பழி & பாவ செயல்கள் அவதி! அவசியம் வேண்டும்.

(10) பக்தியும் & ஞானமும் அனுபவ ஞானமில்லாமல் வாய் ஞானமாக இருப்பது.

இப்படி **பத்தும்** எனும் **தசாவதாரமாக!** உலகம் ஜொலிக்கும்.

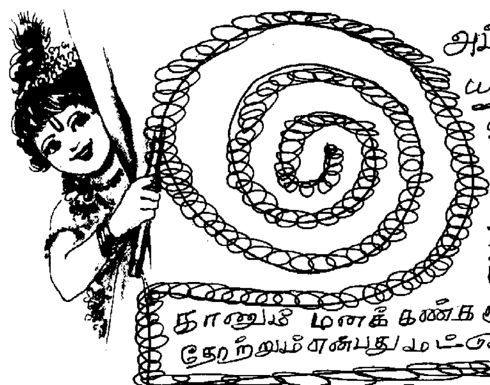

அப்படி திருவை
யுடன் கூடி
விளையாடுவது

94

குற்றம் குறையுடன்
பார்வை & செயல்
காணும் மனக் கண்களுக்குமட்டும் தோஷமாக
தோற்றும் என்பது மட்டும் சத்தியமே.

இவைகளை வரிசைக்கிரமமாக சொல்லிய
எம் கண்ணன் கவ கவ, கவ கவ,
கவ கவ, கவ கவ, கவ கவ, கவ கவ வென
சிரித்தபடி இந்த வைத்தியத்திடம் கேட்டான்
ஆமாம் பாபா குழந்தாய் !!!!!

இப்படிப்பட்ட எங்கள் யுகத்தில்
தோன்றிய நீ / சத்தியம், தர்மம் அன்பு,
கருணை, ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, இன்று (குரு)
நம்பிக்கை / அறிவு வைராக்கியம் / என போதனை
செய்வது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ?????
ஆடு, கோழி இவைகளை அறுத்து மாமிசம்
விற்கும் கடைக்காரனிடம் போய்

95

வைத்தியமாகவும்
மூடனாகவும்
முட்டாளாகவும்
மடையனாகவும்
மட்டியாகவும்
இருந்தால்தான்
பக்தியோ? முக்தியோ?
ஸாத்தியமாகும்
என உணர்க

"கருணை" & "காருண்யம்"
கிடைக்குமோ??? என கேட்பது போலிருக்கிறது
பாபா!!
எண்ணவில்லை???

வேறபாபா! உன்வார்த்தை கேட்பவன்
"எவனையினும்" & "எவளாயினும்!"

"மூ" மூடனாகவும் "மூ" முட்டாளாகவும்!
"மூ" மடையனாகவும் "மூ" மட்டியாகவும்"
கத்த பைத்தியக்காரனாகவும்
இருக்க வேண்டும் பாபா என்றுன் பவமாக
சிரித்தவண்ணம் கண்ணன்

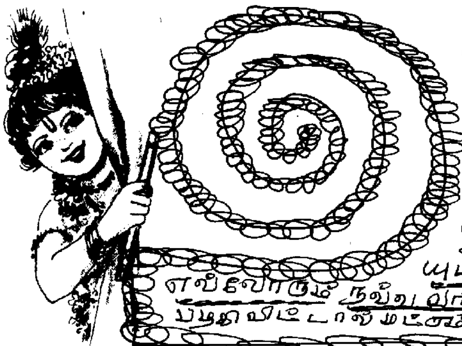

எல்லாம் அவனே.
அவன் செயலே.
அவன் பொருளே.
96
அவனன்றி அணுவும் அசையாது
என்ற திட உறுதி நம்பிக்கை
யுடன் எல்லாம் நலமே என்றும்
எல்லோரும் நல்லவர்களே என்றும் பார்க்கப்
பழகிவிட்டால் மட்டும் உலகம் ஆனந்தமே என்றும் க

அப் வைத்தியம் ஆனந்தமாக இடைமறித்தது.

வைத்தியம் :- ஹே பிரபோ! கமல நயனா! கமலக் கண்ணா! தயாநிதியே! தயாளாகரா! கடைசியில் என்ன சொன்னாய் பிரபோ!

கண்ணன் :- முதலில் திகைத்தான். பின்னர் சிரித்தான். சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான்.

4 வார்த்தைகளுக்குப் பாவாய் சொன்ன வாக்கு.

"சுத்தப் வைத்தியக் காரனாகவும் இருக்க வேண்டும்" என்றும் !!!!!

வைத்தியம் :- அது போதும் பிரபோ! அது போதும் பிரபோ! அது போதும் பிரபோ!!! என அலறியது.

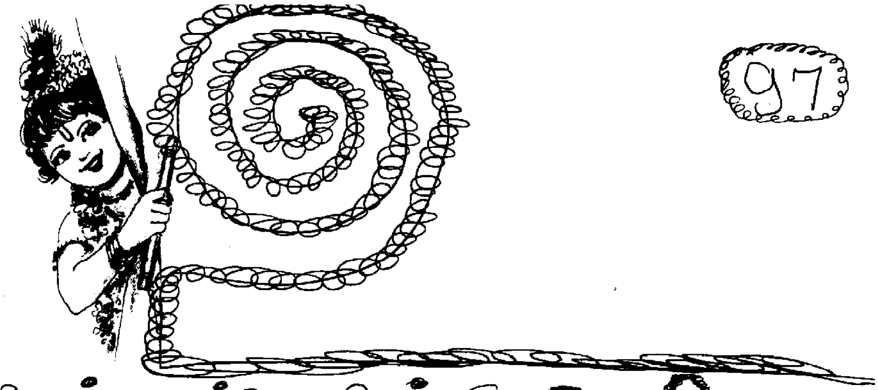

97

நீ உன் வாக்கே இங்கு ஆசியாக அமைந்து ஏற்றுக் கொண்டோம் ஐயனே!
அமைந்து விட்டதால் ஐயனே!

இதைவிட வேறு பாக்கியம் என்ன இருக்கிறது?

ஐயனே! போதும் ஐயா போதும்!!!!!!!

எம் உன் சத்திய வாக்கை!

நம்பும் எம் (உன்) குழந்தைகளின் வரும்

சுத்தப் பைத்தியமே! முழுமூடர்களே!!

முழுமுட்டாள்களே! முழுமடையர்களே! முழுமட்டிகளே!

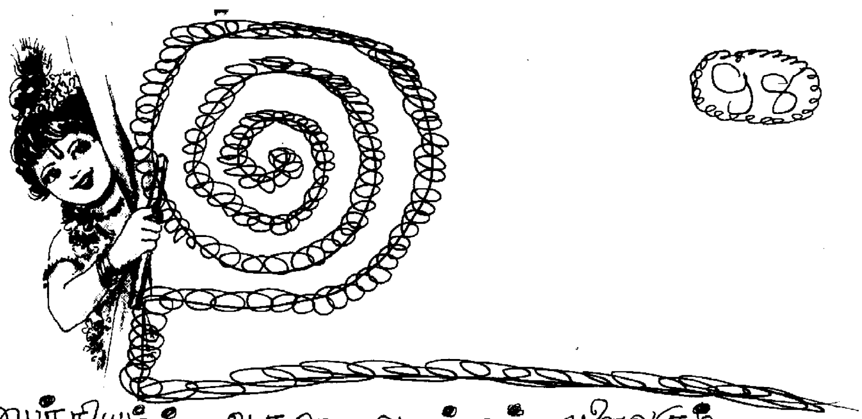

வைத்தியம் :- ஆகவே அவர்கள் அனைவரும்
ஜீவன்முக்தர்களே ஆகிவிட்டனர்.
உன் ஆசிரமக் குழந்தைகளுக்கு பரிபூரணமாக
கிடைத்துவிட்டது பிரபோ!!! கிடைத்துவிட்டது!!!

கண்ணன் :- எம் வாக்கை வைத்தே, எம்மை
மடக்கிவிட்டாயே கொழுந்தே!

வைத்தியம் :- ஓ எம் ஐயனே! உன்னை மடக்க
யாம் யார்???

கண்ணன் :- நீ பரதேசி யாயிற்றே. யாம்
ஓர் அதிகாரி தானே எம் அருமை பாபா?

வைத்தியம் :- அங்கு மட்டும் என்ன வாழுதாம்???

கண்ணன் :- சரி சரி வாக்கு விரயம் வேண்டாம்.
தாரண, காரியத்திற்கு வருவோம்!!!

பிராம்த ;கர்மா
பூரணமாக
முடியாமல்
முடிந்து கொண்டிருப்
பதனையும், பூர்வகர்ம
வாஸனையும் தொடர்
கர்மவாஸனையும்
தொடர்ந்தே நடைபெறு
வதால் இந்த மனை அவதியாகும்.

வைத்தியம்:- மாதவா! மெய்யன்பர்களுக்கு
முற் கவனம்
குற்றம்/குறை/ பழி/பாபம்/ தப்பு/தவறு!
பூரணமாக நீங்காத தன்மையென்ன?

கண்ணன்:- நீ சொல்லும் கதைதான் யாயா!
பெருங்காயம் இருந்த டப்பாவில், அப்
பெருங்காயத்தை யெடுத்து தூர எறிந்து
விட்டாலும்; வாஸனை போகாத்
தன்மை போல; மெய்யன்பர்களின் மனம்
முழுமையாக இறக்காத தன்மையால்; ஆனால்?
அவர்கள் மனம் அழிந்து கொண்டு வருவதை நீயும்
யாமும் மட்டுமே அறிவோமாகையால்;

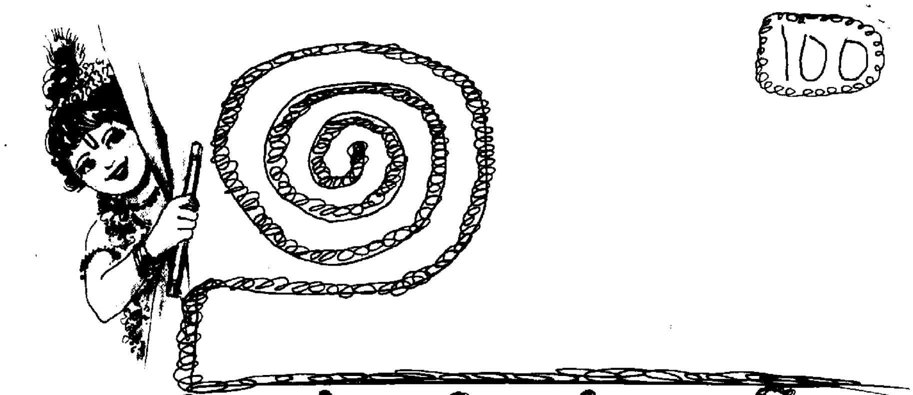

அவர்கள் மனம் அவர்களால் அறிய
இயலாமையினால்; கற்பனையை விடாமையால்.
மனம் உணரவில்லை. ஆனால் அறிவு உணர்கிறது.
அறிவு உணர்வதை நீயும் யாமும் உணர்வோம்.
“கூடிய சீக்கிரம்” அவர்களும் உணர்வர்.
விதியும் வினையும் முடியும் தருவாயில் இருப்பதால்
மனம் செயலிழந்து வருகிறது.

வைத்தியம் :— இவ்வுத்திரவாதம் உறுதிமொழி
போதும் ஐயனே!

கண்ணன் :— ஹே குழந்தாய் பாபா! மெய்யன்பர்களுக்கு
5 ஸத்தியவாசகம் கொடுக்கிறோம்.
அதைக் கடைப்பிடிக்கும் அறிவும் உதித்தாகுக

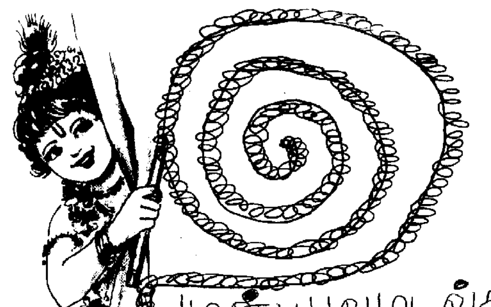

101

இது புதிது!

முன்பு பல மடல்களிலும், வாக்கு வடிவிலும் கொடுத்ததே. ஆனால்?

1. "எல்லாம் நீ" என சரண் புக வேண்டும். ஓர் நாமம் ஓர் உருவமுள்ள இறைவனிடம்!!!
ஜீவ கர்த்துத்வம் நாசமாகும்.

2. "எல்லாம் உனதே" என ஒப்படைக்க வேண்டும்.
உடைமை & உரிமை நாசமாகும்.

3. "அவனன்றி அணுவும் அசையாது" என்ற திட உறுதியின் நம்பிக்கை வேண்டும்.

4. "எல்லாம் நலமே" என்ற திட உறுதி வேண்டும்.
வினை & விதி, இன்ப துன்பம் நாசமாகி
ஆனந்தம் அணு அணுவாகக் கூடும்.

5. "எல்லோரும் நல்லவரே" என்ற ஓர்மை வேண்டும்.
தீயவர்கள் & தீமை, சார்பு நாசமாகும்.

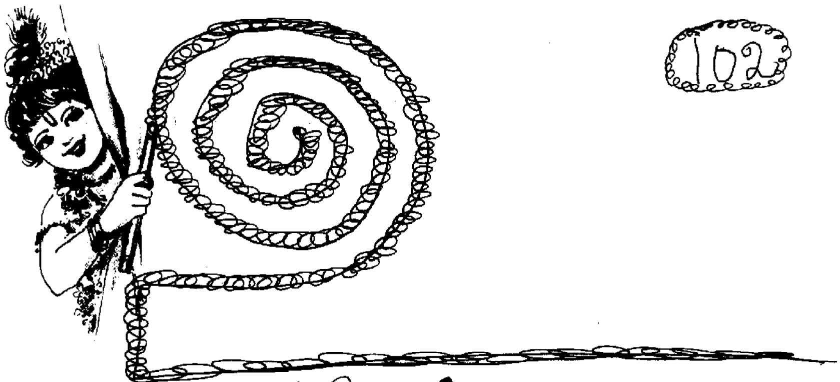

இந்த ஐந்திலும்;

(1) நாமரூப, ஜக ஜீவ, தோற்றம் அனைத்தும்;

படிப்படியாக படிப்படியாக் "செயல்" இழக்கும்.

(2) சொந்த பந்த பாச, நட்பு பற்றுக்கள் அனைத்தும்.

"அதிசயபந்து" ஆகுமாறி வினைதொடர்பு நாசமாகும்.

(3) குடும்பம், தொழில், போக்குவரவு / வினைப்படி நடக்கும். ஆனால்!

இன்ப துன்ப "அருமை மாறும்". "ஆனந்தம் மிகுந்திடும்"

(4) "விதி விலக்கு" முடியும் தருவாயில் இருப்பதால்;

சிறிது சிரமம் தோற்றும். ஆனால் மாயரகை கொடுக்கும்.

(5) "இறை குரு" உணர்வினால் "ஜீவன் முக்தி"

விதேக முக்தி / இனியவாம். அல்லது முன் பின் நடைபெறவாம்.

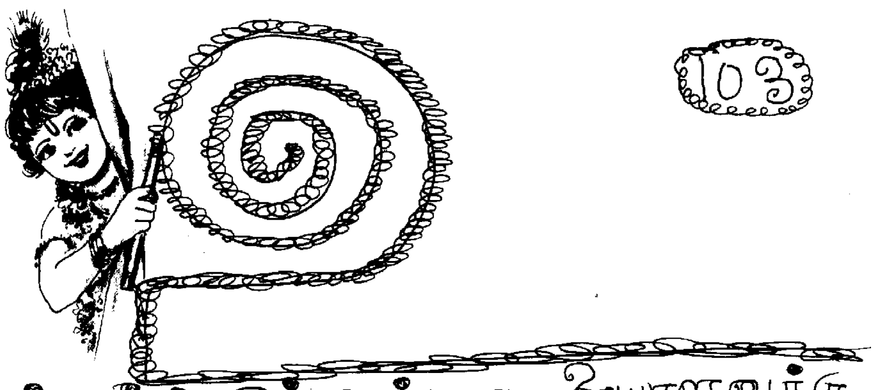

103

கண்ணன் :- ஓர் ஆன்மசாதனையாளனுக்கு நிஷ்காம்ய பக்தியே/ சர்வார்ப்பணமே இக் கலியில் முதலிடம் பெறுகிறது என உணர்க. அப்படியானால் தான் மனம் அழிந்து விதி வெறு ஆக்கும். இயல்பாக முடியும். மனோ சிரமம் தோன்றாது. தாவம் பாங்கப் படாது. நேரடியாக ஆத்ம ஞானப் பயிற்சியில் முயன்றால் அதிஅதிக கடினம். ஆனாலும் முடியும் என அறிக.

வைத்தியம் :- ஏன் பிரபோ/ இன்றுள்ள வேதாந்திகள் பக்தியை/ சரணாகதியில் விரும்பாமல் வியாபார விளம்பர ஆடம்பரமாக போதிக்கிறார்களே/ அதன் காரணம் என்ன கேசவா?? எதியார்ப்பு பக்தி உபசார பக்தி / டம்பமான பக்தி

உலக வாழ்வுக்கு பு
உறுதுணையாக
அமைந்து விடுகிறது:
பணம் பதவி புகழ்,
கீர்த்தி, அந்தஸ்து
இவைகள் நானெனதிவ்வாழ்வில்
பெறமுடியாது என்பதே காரணமாகும்.

மேலும் ஸ்ரீபகவானை ஓர் மாயாவி
என ஒதுக்கி விடுகிறார்களே காரணம் என்ன?

கண்ணன்:— ஸ்ரீபகவானை மாயா என்றும்,
மாயாவி என்றும் ஒதுக்குவதால் மாயாவின்
சுவையை பெறாமல் போய் விடுகிறார்கள்.
அது அவர்கள் உலக வாழ்வுக்கு!
உறுதுணையாக அமைந்து விடுகிறது என
வாழ்வை விரும்புகிறார்கள் சாதனையை விரும்புவதில்லை. உணர்க.

பைத்தியம்:— ஹே ஸ்ரீதரா! இது இவர்களின்
மனக்குறையா? அல்லது விதி வினையின்
விளையாட்டா?

இது மனதின் பயவமே.

கண்ணன்:— நான் எனதை விடாததே காரணம்
ஆகும்.

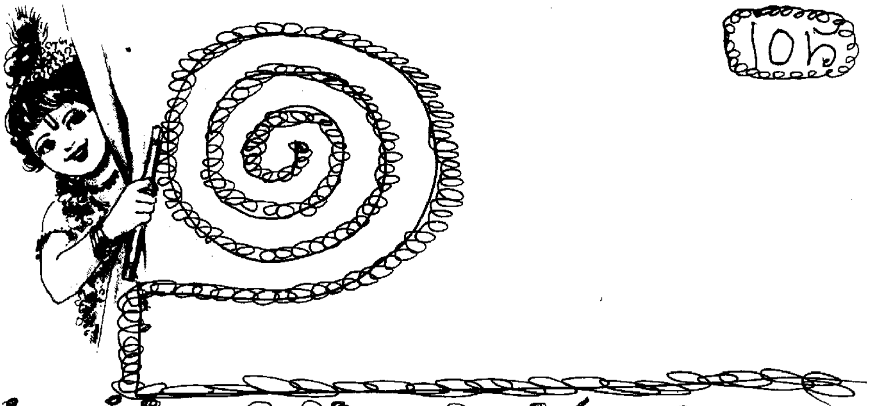

கண்ணன்:— இதில் கூறிய ஸத்திய
வாசகங்களே போதுமானதாகும்
அவஸ்யம் உண்மெய்யன்பர்கள்
அனுதினமும் கடைப்பிடிப்பார்கள் என்றும்; கடைப்பிடித்து
கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும்; பரிபூரண
நிறைவு பெற்று வருகிறார்கள் என்றும்;
வாழ்த்துக்கூறி ஆசிவழங்குகிறேனென்று
பூரண நிறைவு செய்துவிட்டு; கல கல,
கல கல, கலகல வென ஆனந்த சிரிப்புடன்
அந்தர்தியானமானான் எம் பிரபு!!!
இந்த இதழ் நிறைவானது.
இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

நீ பாபா.

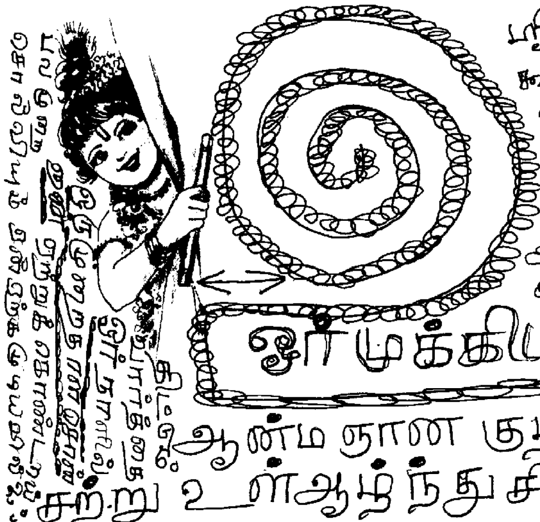

ஸ்ரீகுருதேவர் கூறும் ஸத்திய வாசகம் எந்த நாம ரூபமுமல்ல.

106

அதை காணவோ கேட்கவோ இயலாது. ஆகவே அதை நம்பமறுக்கிறது மனம் என உணர்க.

ஓர் முக்கிய உணர்வு!

ஆன்ம ஞான குழந்தைகளே! சற்று உள்ஆழ்ந்து சிந்தித்துணர்வும்!

ஸ்ரீகுருதேவர் நடத்தும் ஆத்ம ஞானப்பாடமானது:- **நீயே!** உன் உபாஸனமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபகவான்! என்றும்; நீ உடலல்ல! உடைமைகள் அல்ல! இவைகள் சூழ்ந்த இந்த உலகமல்ல! எந்த **"நாமரூபமுமல்ல"!** என்றும்; **நீயே!** ஆத்மா என்றும்; பரமாத்மா என்றும்; பரப்பிரம்மமென்றும்; காலாதீத **பரம்!** என்றும்; "அதுவே நீ! நீயே அது"! என்றும்;

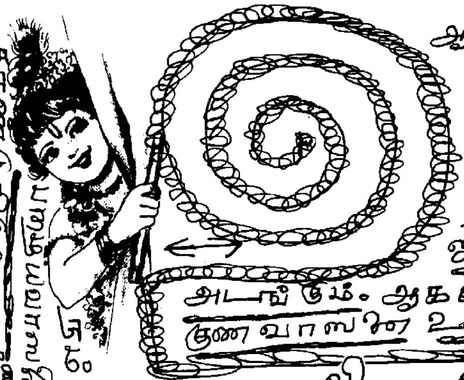

ஆனை, மாடு, நாய், கழுதை, பன்றி இவையெல்லாம் நாம ரூப குணங்களுடன் கூடிய ஒன்றாகும். மேலும் நீ இதுவரை எடுத்த ஜன்மாக்களும் அதில் அடங்கும். ஆகவே அந்தந்த நாம ரூப குண வாஸனை உன் மனதில் நன்றாக 107

வேத வேதாந்தங்களிலிருந்து அனேக / திருஷ்டாந்த & தாஷ்டாந்த ரூபமாக, அதாவது காரணம் நிலையில் மண் & ஜலம் / வகையிலும்; உணரும் / நிலையில், சூக்ஷ்ம அனுபவ அறிவு / வகையில் பலபல விளக்கங்கள் கொடுத்தும்; ,, ,, வருஷங்களாக விளக்கியும் வருகிறார். இது யாவரும் அறிந்த பேருண்மையாகும்.

தோஷவார்த்தைகள் அப்படியே மனதில் பதிந்து விடுகிறது.

பதிந்து விட்டது. (108) ஆகவே அந்தந்த நாமாவை சொல்லி உன்னை திட்டும் போது பழக்க வழக்க தோஷ வாஸனையாம் உன் மனம் கற்பனையின் மூலமாக விகாரமடைந்து துன்பமும்! இன்பமும்) அடைகிறதென உணர்க.

ஆ....ஐ....யு....ம்

புரியாத புதிராக) இருக்கிறது.

சந்தேக கேள்விக் குறியாகவே ,, யாம் சொல்வதில் மனம் பதிய மறுக்கிறது.

ஆ..தை,..இ..ன்..று

ஒருவன் ஒருவனைப்பார்த்து: அறியாமையால் ↑ கழுதை என்றோ? நாய் என்றோ? பன்றி என்றோ? மாடு ,, ஒருவார்த்தை சொல்லி விட்டால் போதும். **மனம்** வேதனையால் குமுறுகிறது. சஞ்சலம் அடைகிறது. வேதனை அடைகிறது. காரணமென்ன உணர்வீர்.

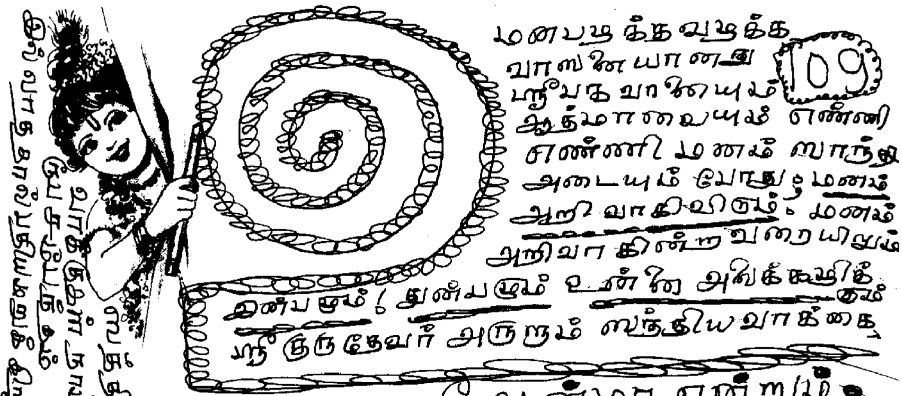

மனபழக்க வழக்க
வாஸனையான
ஸ்ரீபகவானையும்
ஆத்மாவையும் எண்ணி
எண்ணி மனம் ஸாந்தி
அடையும் போது; மனம்
அறிவாகிவிடும். மனம்
அறிவாகின்ற வரையிலும்
இன்பமும்! துன்பமும் உன்னை அலைக்கழிக்கும்
ஸ்ரீ குருதேவர் அருளும் ஸத்தியவாக்கை,

நீ பகவான் என்றும்; நீ ஆன்மா என்றும்;
சொல்லும் ஸத்தியவாக்கை!
நம்ப மனம் மறுக்கிறது. தூஷணமோ
பூஷணமோ! சொல்லும் வாக்கை அப்படியே
நம்பி வேதனையும்! இன்பமும்! அடைகிறது மனம்
காரணம் என்ன??????????
என் கேள்வி:- நீ! கழுதையா? நாயா? பன்றியா?
மாடா? இல்லையே கொழுந்தே!!! நன்றாக எண்ணி
அவன் சொன்னவ் நீ ஆகிவிடுவாயா? ஆகிவிட்டாயா!
அப்படி ஆகிவிடுவாயோ? என நீ பயந்தால்??

(110)

தைல தாரைபோல் தொடர்ந்து அப்யாசித்தால் பழக்க வழக்க வாஸனை நாசமாகும். அப்யாச பாவனையானது பிரகாசிக்கும். நாமரூப குணைவரஸனை நசிக்கும். காரணம் பல ஜன்ம தொடர் வாஸனையே காரணமாகும். சலனம், சஞ்சலம் வேண்டாம்.

யாம் சொன்னபடியே நீயும் ஆக வேண்டுமல்லவா?

அவன் கூறும் "அஸத்தியவாக்கை நம்புகிறாய்.

யாம் " "ஸத்தியவாக்கை நம்ப ஏன் மறுக்கிறாய்?

நாமரூபகுண / தோஷமயக்கம் உன்னை என்னபாடுபடுத்துகிறதென்று சற்று

உள் / ஆழ்ந்து உணரவும். எல்லாம் விதிவிதி / ஆட்டுவிக்கும் பதுமைகள் தானே??

எல்லாம் மண்தானே?? மண்ணாகிய பரம் தானே??

பரமாகிய யாம் தானே?? பரமாகிய நீ தானே??

சும்மா இரு! — த ஸ்ரீ பாபா கண்ணன்.

இருப்பது ஒன்றே நடப்பது நவமே.

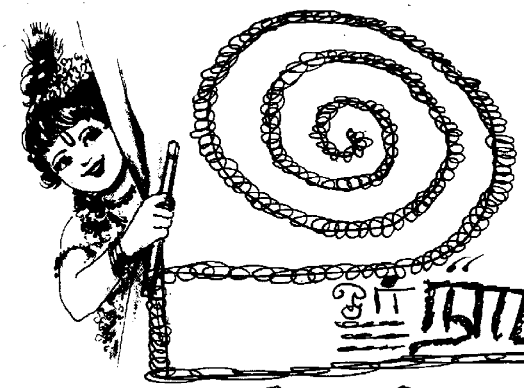

ஓர் "நாமரூப" உண்மை.

உடலே வியாதி, வியாதியே உடல்!

"உடல்":- ஜடமே. அது ஓர் புண்ணிய பாப வினைக் கூடே. அவ்வினையை தேடியது "மனமே". மனதின் தாய் "மாயா". மாயாவின் சிருஷ்டி உலகம். தம் கற்பனையால் நாமரூப பொருள்கள் உண்டாக்கியது மனமே. அப்பொருள்கள் "நாஸ்ஜனனதாக"!

உடலே வியாதி என்றும், வியாதியே உடல் என்றும், அது **வினைத்தீ** சம்பந்தம் உடையதென்றும் வேதம் & ஸாஸ்திரம் முறையிடுவதால்,

கர்மம் செய்ததாலே தோன்றியதே புண்ணிய பாவத்தின் "**வினை**". அவ்வினையால் வருவதே **வியாதி**. எல்லா நாமரூப தோற்றங்களிலும், அவ் வேஷமணிந்து, அந்தர்யாமி (இயங்குவது) இருந்துகொண்டு யாக தம் "**மாயாவினை**" நம் வினையை வைத்து திறம்பட நடிப்பது **நம்** பரமதவாணகிய சைதன்யமே.

அவனன்றி ஜீவதோற்றங்கள் "ஏதுவும், எவரும் இல்லை" யென்பதே ஸத்தியம்.

ஸ்ரீபகவான் செயல் (உ)
நான் என்னல்
என்றும். ஸ்ரீபகவான்
பொருள் என்னுடையது
என்றும்; உடைமை & உரிமை
பாராட்டி இதுவரை அனு
பவித்த கடும் தோஷங்களால் சூழ்ந்தே இந்த

"இனி கவனம் தேவை"

வினையால் வியாதி வருகிறது. வியாதியை குணமாக்க மருத்துவரிடம் போகிறோம்.

(A) வியாதியை பரிசீலனை பண்ணி மருத்துவர் மருந்து, மாத்திரை, ஊசி, முதலியவைகளை முறைப்படி கொடுக்கிறார்.

(B) நாம் கைமாறாக அவருக்கு பணம் கொடுக்கிறோம்.

(C) அவர் கொடுக்கும் மாத்திரை, மருந்து, ஊசி முதலியவைகளை முறையோடு ஏற்கிறோம்.

(D) வியாதி குணமாகி நாம் ஆனந்தம் அடைகிறோம்.

இவை அனைத்தும் "வினை விதியின்" விளையாட்டு என சத்தியமாய் உணரவேண்டும்.

வினைவிதி D

ஆகமானை உணர்க.

அது ஜன்ம ஜன்மாந்தர மாக தொடர் வினையாகி தொடர்ந்தே வந்தது.

1 நம் வினையால் உடலுக்கு வியாதி வந்தது.

2 மருந்துவர் வேஷம் அணிந்த ஸ்ரீபகவானிடம் வினையை காட்டினேம்.

3 மருத்துவ வேஷம் அணிந்த ஸ்ரீபகவானும் மருந்து, மாத்திரை, ஊசியென தரவில்லை.

,, ,, ,, என்ற "வடிவில்"

"பிரசாதம்" கொடுத்தார்.

4 யாம் அவருக்கு பணமாக கொடுக்கவில்லை.

மா.....று......த?

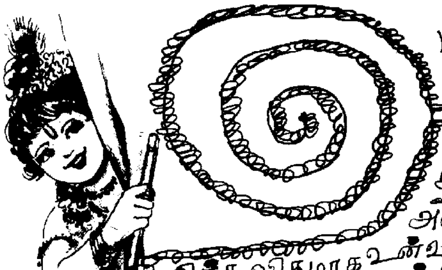

புண்ணியபாப
ஜனனமரண
வினைவிதி!

சுகபந்தம் சர்வநாசம்
அடைகிறதென உணர்க.
இந்த விதமாக உன் வாக்கை சத்வகுணத்தில்
பயன்படுத்தினால் உன் சாதனை நிறைவு பெறும்.

(3) யாம் அவருக்கு கொடுத்தது "பணம்" அல்ல
நம்பிக்கை.

"எல்லாம்நீ" என்ற நிலையில் அது
"காணிக்கை" ஆகும் என ஆதி
ஸ்ரீமஹான்களில் ஒருவர் சொல்லக் கேள்வி.

இதன் உட்கருத்து:- எல்லாம் அவனே. அவன்
பொருளே. அவன் செயலே. என்ற நிலையில்"
இவ்வாறு சர்வார்ப்பணம் செய்தால் "கடும்,
தோஷ, வக்ர, கோர குணசம்பந்த வினைவிதியும்
"மாறும்" என ஸ்ரீமஹான்களின் அனுபவமென கேள்விப்
பட்டிருக்கிறோம்.
இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நலமே. ஸ்ரீ பாபா.

Abode of Love

You Are Everything!